

F-Mail Bericht

Van: [REDACTED] (AFP/BELEID) [REDACTED]@minfin.nl

Aan: Elastischplan.AFP@minfin.nl

CC: [REDACTED] (AFP/BELEID) [REDACTED]@minfin.nl [REDACTED]

van (AFP/BELEID) [REDACTED]@minfin.nl

Verzonden: 02/09/2007 09:16:52

Ontvangen: 02/09/2007 09:16:52

Onderwerp: (Geen Onderwerp)

Urgentie: (normal)

Bijlagen: OFM crgesplitst_gesplitst.doc; OFM Toelichting_gesplitst.doc; Pagina 1
wetavocrslet.doc

Ministerie van Financiën
Directie Algemene Fiscale Politiek / Afdeling Beleid
Postbus 20201
2500 EE Den Haag

T: +31 (0)70 [REDACTED]

F: +31 (0)70 [REDACTED]

Artikel I

De Wet inkomstenbelasting 2001 wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3.22 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het vierde lid, onderdeel b, wordt "sleep- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het tweede lid vervalt 'van elk van de Lidstaten van de Europese Gemeenschap'. Voorts wordt 'over een vaartweg die voorkomt op de lijst van vaartwegen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van' vervangen door: 'over een vaartweg van maritieme aard in de zin van'.

B. In artikel 3.23 eerste lid wordt "sleep- en hulpverleningswerkzaamheden" tevens vervangen door: sleep- en hulpverleningswerkzaamheden.

C. In artikel 3.79a, tweede lid, wordt "10%" vervangen door: 11%.

D. Artikel 6.35 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid, onderdeel b, wordt voor de puntkomma ingevoegd: „alsmede anderszins goedgekeurd door de minister als zodanig aangemerkte instellingen, indien en zolang zij voldoen aan de door hem te stellen voorwaarden.

2. In het tweede lid, eerste volzin, wordt na onderdeel b ingevoegd: „eerste gedeelte.

3. In het derde lid, eerste volzin, wordt na «onderdeel b» steeds ingevoegd: „eerste gedeelte.

Artikel II

De Wet op de loonbelasting 1964 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 22aa, eerste lid, wordt een zin toegevoegd, luidende:

De luiting kan tevens worden toegepast ten aanzien van de werknemers die ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheidsoordening jonggehuwden ten recht heeft op een arbeidsongeschiktheidsubsidie, doch welke luiting ingevolge artikel 50, § 1 of § 1a van die wet niet wordt betaald.

B. In artikel 23, tweede lid, wordt na 'in afwijking van het eerste lid' ingevoegd: 'door de werknemer, bedoeld in artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin.

C. Na artikel 32e wordt een hoofdstuk ingevoegd, luidende:

Belastingheffing bij uit hoofde van een dienstbetrekking af te staan loon**Artikel 32d**

1. De in Nederland wonende of gevestigde inhoudingsplichtige wordt geacht met het door hem verschuldigde loon van een in Nederland wonende werknemer tevens te verstrekken het loon dat de werknemer zonder toepassing van dit artikel zou hebben genoten als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, indien:

a. de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van die andere inhoudingsplichtige onder de verplichting het hem toekomende loon aan die bijbehorende vrije vergoedingen af te staan aan de inhoudingsplichtige, en

b. die andere inhoudingsplichtige het bedoelde loon en de bijbehorende vrije vergoedingen rechtstreeks afstelt aan de inhoudingsplichtige en aan de werknemer geen vrije verstrekkingen verstrekt die niet voortvloeien uit de inhoudingsplichtige zijn medegeleed.

Aan de voorwaarde in de eerste volzin, onderdeel a, dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking tevens werkzaam is als werknemer van een andere inhoudingsplichtige, is ook voldaan indien de inhoudingsplichtige waaraan het loon wordt afgestaan een lichaam is waarvan de werknemer een aanmerkelijk belang heeft in de zin van de Wet inkomstenbelasting 2001, de werknemer via dit lichaam een belang heeft in de andere inhoudingsplichtige en dit belang te zamen met zijn werkzaamheden voor die andere inhoudingsplichtige materieel grotendeels overeenkomt met het eendiel op de werkzaamheden van een vennoot in een vennootschap onder firma.

2. Het eerste lid is van overeenkomstige toepassing ten aanzien van een niet in Nederland wonende werknemer in geval het aan de inhoudingsplichtige afgestane loon voor de toepassing van regelingen ter voorkoming van dubbele belasting niet anders zou worden behandeld dan het door deze inhoudingsplichtige aan de werknemer uit te betalen loon.

3. Het eerste en tweede lid zijn slechts van toepassing als de inspecteur onder wie de inhoudingsplichtige ressorteert die zonder toepassing van deze leden belasting had moeten inhouden, op gezamenlijk verzoek van deze inhoudingsplichtige, de inhoudingsplichtige aan wie het loon wordt afgestaan en de werknemer bij voor bezwaar vastere beschikking, die te allen tijde bij na dere, voor bezwaar vastere, beschikking kan worden herroepen, heeft vastgesteld dat aan de gestelde voorwaarden is voldaan.

4. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder inhoudingsplichtige mede verstaan degene als bedoeld in artikel 6, tweede lid.

D. Na artikel 35 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 39a

1. In afwijking van artikel 27 kan de overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestendig gevoerde gedraging in de maand januari van het jaar 2008 gedane inhouding op loon der de werknemer met betrekking tot een of meer loontijdvakken binnen het jaar 2007 bekend, worden

begrepen in de laatste aangifte met betrekking tot het jaar 2007. Het loon waarop deze inhouding betrekking heeft wordt voor de berekening van de inhouding gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht te zijn gedaan op 31 december 2007.

2. In geval de inhoudingsplichtige loon verstrekt met betrekking tot verstreken loontijdvakken binnen het jaar 2008 te het de inhoudingsplichtige tegestaar dat loon overeenkomstig een door hem bestendigd gevolgde geschiedlijst aan de desbetreffende loontijdvakken toe te rekenen, zo nodig door het indienen van correctieberichten. Dat loon wordt voor de berekening van de inhouding gerekend tot het loon van het desbetreffende loontijdvak en wordt, in afwijking van artikel 13a van deze wet en van artikel 3.146 van de Wet inkomstenbelasting 2001, geacht in die tijdvakken te zijn gedaan.

Artikel III

De Wet vermindering a firaclit loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 1, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. In onderdeel h, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In onderdeel i vervalt het elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap". Voorts wordt "over een vaarweg die voortkomt op de lijn van wettoregen van maritieme aard, zoals opgenomen in bijlage I van" vervangen door: door een waterweg van maritieme aard in de zin van.

B. Artikel 17 wordt als volgt gewijzigd

1. In het eerste lid, wordt "sloop- of hulpverleningswerkzaamheden" telkens vervangen door: sloop- en hulpverleningswerkzaamheden.

2. In het tweede lid, onderdeel a, vervalt "die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen".

C. In artikel 22, derde lid, wordt "de wijze waarop deze moet worden ingediend" vervangen door: de wijze waarop deze moet worden ingediend, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de aanvraag uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

D. In artikel 23, vierde lid, wordt "waarbij dit gemiddelde loon naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5" vervangen door: "waarbij de gemiddelde loon wordt verhoogd met de factor 1,02 en vervolgens naar boven wordt afgerond op een veelvoud van €5". Voorts wordt "een bedrag van €28" vervangen door "een bedrag van €2,9".

E. Artikel 24 wordt als volgt gewijzigd

1. In het derde lid, eerste volzin, wordt "binnen drie kalendermaanden na afloop van de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft of, indien dat later is, binnen drie maanden na de afsluiting van de S&O-verklaring" vervangen door "gezamenlijk voor alle op een kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar waarop de in dat lid bedoelde S&O-verklaringen betrekking hebben of, indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afsluiting van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar". Voorts vervalt de tweede volzin.

2. Onder vernummering van het vierde lid tot vijfde lid, wordt een lid ingevoegd, luidende:

4. Bij het eindigen van de inhoudingsplicht vóór het tijdsip als bedoeld in het derde lid wordt in afwijking van dat lid de mededeling gedaan binnen drie kalendermaanden na het einde van de inhoudingsplicht is geëindigd.

3. In het vijfde lid (nieuw) wordt "de indiening daarvan" vervangen door "de indiening daarvan, waarbij in het algemeen of voorgroepen van gevallen kan worden bepaald dat de mededeling uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan".

F. Artikel 25 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het eerste lid wordt "een correctie-S&O-verklaring af waarbij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring vaststaat" vervangen door: een correctie-S&O-verklaring af voor alle op het kalenderjaar betrekking hebbende S&O-verklaringen gezamenlijk, waarbij het bedrag van de correctie-S&O-verklaring, gespecificeerd per S&O-verklaring, vaststaat.

2. In het vierde lid, eerste volzin, wordt "komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één S&O-verklaring" vervangen door "komt zoveel mogelijk in mindering op het bij één of meer S&O-verklaringen". Voorts wordt in de tweede volzin "de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedateerd af te dragen loonbelasting" vervangen door: de over het aangiftetijdvak waarin de correctie-S&O-verklaring is gedateerd of het daaropvolgende aangiftetijdvak af te dragen loonbelasting.

G. In artikel 27, vierde lid, wordt "binnen twee kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar" vervangen door: binnen drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar.

Artikel IV

De Wet vermindering afschort loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 1, eerste lid, wordt na onderdeel e een onderdeel ingevoegd, luidende:

p. S&O-verklaringen: het tweede kalenderjaar voortgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afschortvermindering betrekking heeft;

B. Aan artikel 22 worden na het vierde lid twee leden toegevoegd, luidende:

5. De aanvraag wordt in de situatie waarin de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar spoor- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, slechts in behandeling genomen indien hij uitdrukkelijk de indiening van de aanvraag opgave heeft gedaan van de burgerservicenummers van zijn werknemers die dat spoor- en ontwikkelingswerk hebben verricht.

6. Bij ministeriële regeling van Onze Minister van Economische Zaken worden regels gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de burgerservicenummers bedoeld in het vijfde lid moet worden gedaan, waarbij in het algemeen of voor groepen van gevallen kan worden bepaald dat de opgave van die burgerservicenummers uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan.

C. Artikel 23 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het gemiddelde uurloon wordt gesteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat jaar spoor- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Het gemiddelde uurloon wordt daerbij gesteld op de som van de door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers in het S&O-referentiejaar betaalde lonen gedeeld door de som van de in het S&O-referentiejaar door de S&O-inhoudingsplichtige aan deze werknemers verboonde uren nadat de som van de verboonde uren is vermenigvuldigd met 3,85; de uitkomst van deze deling wordt naar boven afgerond op een geheel van 65. Het gemiddelde uurloon wordt aldus bepaald aan de hand van de gegevens zoals die blijken uit de polisadministratie van het Uitvoeringsinstituut Werknemersverzekeringen op een bij ministeriële regeling van Onze Minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum gelegen in het kalenderjaar voorgaande op het S&O-referentiejaar. Indien de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een evident onjuist gemiddeld uurloon, wordt het gemiddelde uurloon bepaald aan de hand van de juiste gegevens zoals die blijken na uitruis daarvan bij de S&O-inhoudingsplichtige door Onze Minister van Economische Zaken. Ingeval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen spoor- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor hij over een S&O-verklaring beschikt, geldt een gemiddeld uurloon van €29.

2. En word (een lid) toegevoegd, luidende:

3. In afwijking van artikel 1, eerste lid, onderdeel c, is het loon, bedoeld in het vierde lid, het loon in de zin van Wet op de loonbelasting 1964, zonder de verminderingen als bedoeld in dat onderdeel.

Artikel V

1. In afwijking van artikel 22, vierde lid, van de Wet vermindering Afdracht Inkombelasting en premie voor de volksverzekering en wordt de beslissing op een aanvraag die is gedaan voor het tijdstip

van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, gegeven binnen vier maanden na het tijdstip van de inwerkingtreding.

2. In afwijking van artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering atracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen wordt een aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding van artikel IV en betrekking heeft op een periode die aanvangt met dat tijdstip, nog in behandeling genomen indien de S&O inhoudingsplichtige de opgave van de burgermeervanommers uiterlijk op 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gebegeen, heeft gedaan.

Artikel VI

De Wet financiering sociale verzekeringen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 59, eerste lid, wordt toegevoegd: Artikel 32 d van de Wet op de loonbelasting 1964 is slechts van overeenkomstige toepassing indien degene aan wie het loon wordt afgestaan, werkgever van de werknemer is.

Artikel VII

De Wet op de vennootschapsbelasting 1969 wordt als volgt gewijzigd:

A. In Artikel 22 wordt de tabel vervangen door:

Bij een belastbaar bedrag of een belastbaar Nederlands bedrag van meer dan	maar niet meer dan	bedraagt de belasting het in kolom III vermelde bedrag, verminderd met het bedrag dat wordt berekend door het in kolom IV vermelde percentage te nemen van het gedeelte van het belastbare bedrag, of het gedeelte van het belastbare Nederlandse bedrag, dat het in kolom I vermelde bedrag te boven gaat	
I	II	III	IV
-	€35 000	-	20%
€35 000	€150 000	€7 000	23%
€150 000		€33 450	25,5%

D. Aan artikel 25, eerste lid, wordt een volzin toegevoegd, luidende: Ten aanzien van een belastingplichtige die is aangemerkt als een beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28, wordt de dividendbelasting niet als een voorheffing aangewezen.

C. Artikel 26, eerste lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef van de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel a vervalt de aanduiding "a". Voorts wordt aan het slot de puntkomma vervangen door een punt.

3. Onderdeel b vervalt.

Artikel VIII

De vennootschapsbelasting over een boekjaar dat vóór 1 januari 2008 aanvangt en op of na die datum eindigt, wordt, in afwijking in zoverre van artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969, berekend volgens de formule:

belasting = $(\text{GIR} \times \text{Tn}) + (\text{YIR} \times \text{Tn})$, waarin:

X voorstelt het aantal vóór 1 januari 2008 vallende dagen van het boekjaar;

Y voorstelt het aantal na 31 december 2007 vallende dagen van het boekjaar;

B voorstelt het totale aantal dagen van het boekjaar;

Tn voorstelt de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief luidt op 31 december 2007;

In voorstel: de verschuldigde belasting over het belastbare bedrag of het belastbare Nederlandse bedrag op basis van het tarief van de vennootschapsbelasting zoals dat tarief met ingang van 1 januari 2008.

Artikel IX

De Wet op de dividendbelasting 1965 wordt als volgt gewijzigd:

A. In artikel 4c, eerste lid, aan het v, wordt: "Indien het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan" vervangen door: "voor zover het totale bedrag van de inkoop in het kalenderjaar niet meer bedraagt dan". Voorts wordt "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen volgens dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren" vervangen door: "vermindert met de bedragen aan inkoop van aandelen ter zake waarvan inliciding op de voet van dit artikel in de voorgaande vier kalenderjaren achtenevele is gebleven".

B. In artikel 10 vervalt het tweede lid, onder vermelding van het derde en vierde lid het tweede en derde lid.

C. Artikel 11, derde lid, wordt als volgt gewijzigd:

1. Aan het slot van de aanhef vervalt de dubbele punt.

2. Voor de tekst van onderdeel 1^a vervalt de aanduiding "1^a". Voorts wordt aan het slot "b" of vervangen door een punt.

3. Onderdeel 2^a vervalt.

D. Na artikel 11 wordt een artikel ingevoegd, luidende:

Artikel 11a

1. Een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting is aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 mag op de involge artikel 7, vierde lid, op aangifte of te dragen belasting een vermindering toepassen wegens ten laste van hem ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffing.

2. De in het eerste lid bedoelde vermindering is gelijk aan het gezamenlijke bedrag van de ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en duskende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en gedingingen, voorzover deze dividendbelasting of buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden op een tijdstip dat de inhoudingsplichtige is aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in het eerste lid en deze belastingen nog niet eerder in mindering zijn gekomen. De eerste verzin is slechts van toepassing op belasting naar opbrengsten met betrekking waartoe de inhoudingsplichtige de uiteindelijk gerechtigde is; artikel 4, zevende lid, is van overeenkomstige toepassing.

3. Indien de inhoudingsplichtige als coöperatieve vennootschap deel uitmaakt van een fiscale eenheid in de zin van artikel 1b, eerste lid, van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 worden de ten laste van haar ingehouden dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen voor de toepassing van de vermindering op de voet van het eerste lid toegerekend aan de moedermaatschappij van die fiscale eenheid. Ingeval vóór het tot stand komen van die fiscale eenheid ten laste van de inhoudingsplichtige dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen zijn ingehouden die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, worden zij toegerekend aan de moedermaatschappij. Bij een verbreking van de fiscale eenheid blijven dividendbelasting en buitenlandse bronheffingen die nog niet op de voet van het eerste lid tot een vermindering hebben geleid, achter bij de moedermaatschappij.

Artikel X

Artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting komt te luiden:

b. prijzen en premies, uitgeoefend ten behoeve van de deelnemers aan een prijsvraag van welke aard ook, tenzij een welensdijspuiglijke of kunstmatige prestatie wordt getoond, dan wel een prestatie waarmee het algemeen maatschappelijk belang wordt gediend.

Artikel XI

De Wet op belastingen van rechtsverkeer wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. Het derde lid, onderdelen a en b, komt te luiden:

a. als natuurlijk persoon, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, zijn bloed- en aanverwanten in de rechte lijn en in de tweede graad van de zijlinie of een verbonden lichaam, voor ten minste een derde gedeelte, en, al dan niet tezamen met zijn echtgenoot, voor meer dan zeven percent belang in het lichaam heeft.

b. als rechtspersoon, al dan niet tezamen met een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon, voorten minste een derde gedeelte belang in het lichaam heeft.

2. Het vierde lid komt te luiden:

Voor de toepassing van het eerste lid, onderdeel a, heeft, wanneer een lichaam voorten minste een derde gedeelte belang heeft in een ander lichaam, bij het bepalen van zijn bezittingen naar aanwezigheid overname plaats van de benuttingen en schulden van het andere lichaam.

3. Het vijfde lid, onderdeel a, komt te luiden:

a. wordt onder degene die een belang heeft mede verstaan degene die, anders dan als pandhouder, rechtbbende is op rechten waaraan de in dat lid bedoelde belang is onderworpen, alsmede degene die rechtbbende is op de economische eigendom van dat belang. Deze rechten en economische eigendom worden gescht een belang in het lichaam te vertegenwoordigen dat overeenkomst met het belang dat kan worden toegelend een de aandelen, waarop de betrekking hebben;

4. Het vijfde lid, onderdeel c, komt te luiden:

c. wordt ter vaststelling van het belang van de verkrijger, bij:

- samenloop van middellijk belang via een verbonden lichaam met het belang van het verbonden lichaam, uitakend het belang van het verbonden lichaam in aankomst gonomix;

- samenloop van middellijk belang van een verbonden lichaam of een verbonden natuurlijk persoon via de verkrijger met het belang van verkrijger, uitakend het belang van de verkrijger in aankomst gonomix;

- bij samenloop van belang bij wege van economische eigendom met belang bij wege van juridische eigendom, van wel van beide eigendom met vruchtgebruik, het belang slechts eenmaal in aankomst gonomix.

B. In artikel 15, eerste lid, wordt ne onderdeel r een onderdeel ingevogd, luidende:

a. van natuurgrond, daaronder begrepen de rechten van erfpacht of belemming daarop, waarvan de inrichting en het beheer geheel of gromit gheel duurzaam zijn afgeslend op het behoud en de ontwikkeling van natuur en landschap. De belemming die door toepassing van deze bepaling niet is gegeven, is alomt verschuldigd indien binnen tien jaren na de verkrijging niet langer sprake is van natuurgrond. De vorige volz is niet van toepassing indien binnen de aldaar bedoelde termijn de vrijstelling als bedoeld in onderdeel q van toepassing is en blijft.

Artikel XII

De Wet op de omzetting van 1968 wordt als volgt gromit:

A. In artikel 14, eerste lid, onderdeel g, onder 1°, wordt "de diensten door beroepsaren van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de diensten door psychologen en door tandtechnici; de leveringen van tandprothesen;" vervangen door: de diensten op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens door beroepsaren van een medisch of paramedisch beroep die een op het verlenen van deze diensten gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg; de gezondheidskundige verzorging van de mens door psychologen en pedagoogen; de diensten die voortaan technisch als zodanig worden verricht; de leveringen van tandprothesen door tandartsen en tandtechnici.

D. In tabel II, onderdeel e, punt 3, wordt "luchtvaartuigen, welke hoofdzakelijk als openbaar vervoermiddel in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt" vervangen door: luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het beëindigen internationale vervoer toeleggen.

Artikel XIII

De Wet belasting zware motorvoertuigen wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 3 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel e vervalt onder het bij van de onderdelen f, g en h tot onderdelen s, t en u.
2. In onderdeel f (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door: genoemd onder e.
3. In onderdeel g (nieuw) wordt "genoemd onder f" vervangen door: genoemd onder a.

B. Hoofdstuk V vervalt.

C. In artikel 13 vervalt het tweede lid onder verommerning van het derde tot tweede lid.

D. In artikel 18, eerste lid, vervalt de laatste volzin.

E. In artikel 20 vervallen het derde en vierde lid.

Artikel XIV

De Wet belastingen op milieugrondslag wordt als volgt gewijzigd:

A. Artikel 8 wordt als volgt gewijzigd:

1. Onderdeel h vervalt.
2. Onderdeel i wordt geleerd h.

B. Artikel 10a vervalt.

C. Artikel 36e, negende lid, vervalt.

D. In artikel 36e, tweede lid, vervalt de zinsrede 'en negende'.

Artikel XV

Indien het bij Koninklijke boodschap van 24 november 2006 ingediende voorstel tot wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag) (30 877) conder in werking treedt, den dit wetsvoorstel, , wordt in artikel XIV, onderdeel A «Artikel 6a» gewijzigd in «artikel 10».

Artikel XVI

De Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen wordt als volgt gewijzigd:

Aan artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen worden vier leden toegevoegd, luidende:

8. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag van belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

9. De inspecteur stelt het belastbare loon, bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon, bedoeld in het achtste lid, vast indien een verschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

10. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het negende lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Dit deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

11. Een beschikking op grond van het negende of tiende lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

Artikel XVII

De Wet kinderopvang zoals deze geldt voor het jaar 2005 wordt als volgt gewijzigd:

A. Aan artikel 8 worden vier leden toegevoegd, luidende:

3. De inspecteur kan bepalen dat een ander bedrag aan belastbaar loon in aanmerking wordt genomen dan het bedrag bedoeld in het eerste lid, onderdeel b.

4. De inspecteur stelt het belastbare loon bedoeld in het eerste lid, onderdeel b, dan wel het belastbare loon bedoeld in het derde lid, vast, indien een geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat.

5. Indien er grond is voor het vermoeden dat het belastbare loon met toepassing van het vierde lid tot een te laag bedrag is vastgesteld, kan de inspecteur dit herzien. Bij deze herziening is, in afwijking in zoverre van de Algemene wet bestuursrecht, artikel 16, eerste tot en met vierde lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen van overeenkomstige toepassing.

6. Een beschikking op grond van het vierde of vijfde lid wordt aangemerkt als een voor bezwaar vatbare beschikking als bedoeld in hoofdstuk V van de Algemene wet inzake rijksbelastingen.

B. in artikel 15, tweede lid, wordt voor de punt aan het slot ingevoegd:
of, zolang geen aanslag inkomstenbelasting is vastgesteld, de wijziging naar de inspecteur bekend is geworden.

Artikel XVIII

Indien het bij Koninklijke boodschap van 6 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten, in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistemijnen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken 50 322), tot wet is of wordt verheven, wordt in artikel I, onderdeel Babis, van de wet "een jaar" vervangen door **derien weken**.

Artikel XIX

Indien het bij Koninklijke boodschap van 6 oktober 2005 ingediende voorstel van wet tot wijziging van de Algemene wet inzake rijksbelastingen en van enige andere wetten, in het kader van het versterken van de fiscale rechtshandhaving en het verkorten van beslistemijnen (Versterking fiscale rechtshandhaving) (Kamerstukken 50 322), tot wet is of wordt verheven en artikel I/A, artikel VII, derde lid, en artikel IX, derde lid, van die wet in werking zijn getreden, worden de volgende wetten med ingevolg van die inwerkingtreding als volgt gewijzigd.

A. in artikel 236, tweede lid, van de Gemeentewet wordt na "gemeenschappelijk" ingevoegd:
, in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

B. in artikel 30, achtste lid, van de Wet waardering onroerende zaken wordt na "gemeenschappelijk" ingevoegd , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

C. in artikel 131 van de Waterschapswet wordt na de zin "Het eerstbedoelde bezwaar aan" ingevoegd , in afwijking van artikel 7:10, eerste lid, van de Algemene wet bestuursrecht.

Artikel XX

1. Deze wet treedt in werking met ingang van 1 januari 2008, met dien verstande dat artikel XVI terugwerkt tot en met 1 januari 2006 en artikel XVII tot en met 1 januari 2005.
2. In afwijking van het eerste lid treden de artikelen IV, V en XIII in werking op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.
3. De wijzigingen ingevolge artikel IX, onderdeel A vinden toepassing op de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbewijzen en geldingen, die op of na 1 januari 2006 ter beschikking is gesteld.
4. De wijziging ingevolge artikel IX, onderdeel B vindt met betrekking tot een vennootschap die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot de opbrengst van de in artikel 1 van de Wet op de dividendbelasting 1965 bedoelde aandelen, winstbewijzen en geldingen, die aan deze vennootschap ter beschikking is gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2008.
5. De wijziging ingevolge artikel IX, onderdeel D vindt met betrekking tot een inhoudingsplichtige die voor de heffing van de vennootschapsbelasting wordt aangemerkt als beleggingsinstelling als bedoeld in artikel 26 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969 voor het eerst toepassing met betrekking tot ten laste van de inhoudingsplichtige ingehouden dividendbelasting en buiten Nederland ingehouden en drukende belastingen aan de bron op de opbrengsten van aandelen, winstbewijzen en geldingen, die zijn ingehouden op opbrengsten die ter beschikking zijn gesteld in het boekjaar voor de heffing van de vennootschapsbelasting, dat aanvangt op of na 1 januari 2008.
6. De wijzigingen met betrekking tot de vennootschapsbelasting vinden voor het eerst toepassing met betrekking tot boekjaren die aanvangen op of na 1 januari 2008.

ARTIKEL I

Artikel I, onderdeel A (artikel 3.22 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het tweede lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel II, onderdeel A.

Artikel I, onderdeel B (artikel 3.23 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Voor de toelichting op deze wijziging wordt verwezen naar de toelichting bij artikel III, onderdeel B.

Artikel I, onderdeel C (artikel 3.79a van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Zoals in het algemene deel van deze toelichting is aangegeven, wordt de MKB-voorzijning met 1%-punt verhoogd naar 11%. Onderdeel C strekt hiertoe.

Artikel I, onderdeel D (artikel 6.33 van de Wet inkomstenbelasting 2001)

Deze wijziging is in het algemeen deel toelicht.

ARTIKEL II

Artikel II, onderdeel A (artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964)

De wijziging van artikel 22aa van de Wet op de loonbelasting 1964 strekt ertoe om de inhoudingsplichtige de mogelijkheid te geven bij de inhouding van loonbelasting rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting voor de werknemer die in beginsel wel recht hebben op een uitkering ingevolge de Wet arbeidsongeschiktheitsverzekering jonggehandicapten, maar die feitelijk geen uitkering genieten in verband met de aanwezigheid van een andere uitkering of het genieten van loon uit dienstbetrekking (zogenoemd slapend recht op een uitkering). In de Inkomstenbelasting heeft deze categorie wel recht op de jonggehandicaptenkorting. Deze wijziging voert voort uit een toezegging van de toenmalige staatssecretaris bij de behandeling van het Belastingplan 2005.

De toezegging bij het Belastingplan 2005 hield in dat de mogelijkheid zou worden onderzocht om de jonggehandicaptenkorting in de toekomst via het instrument van de Voorlopige Toezegging te laten lopen. Tijdens het onderzoek is gebleken dat deze optie uiteindelijk meer nadelen dan voordelen op zou leveren. Ook negen die tot dan de korting via de loonbelasting ontvingen, zouden van een voorlopige terugbetaling moeten aanvangen. Een actie van de Belastingdienst waarbij alle

belastingplichtigen met een slapend wajongrecht per brief werden gewezen op de mogelijkheid de jonggehandicaptenkorting via een T-bijet te verzilveren, kende een respons van slechts tien procent. Bij een vergelijkbare respons op de toezending van een aanvraagformulier voor een voorlopige teruggaaf, zou een groot deel van degenen die de jonggehandicaptenkorting nu via de loonbelasting ontvangen, van deze korting verstoken blijven. Het resultaat van de maatregel zou daarmee averechts zijn.

Het voorstel is daarom een optionele toepassing door de inhoudingsplichtige van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend recht op een wajongkorting. Omdat niet bekend is of iedere inhoudingsplichtige in zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid heeft om rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting, is niet gekozen voor een verplichte toepassing van de jonggehandicaptenkorting. Dit zou kunnen leiden tot toename van de administratieve lasten (aanpassing software) ook als de inhoudingsplichtige op het moment van invoering geen werknemer met een slapend wajongrecht in dienst heeft. Omdat uit gegevens van het UWV is gebleken dat het overgrote deel van de categorie werknemers met een slapend wajongrecht werkzaam is bij een WSW-instelling, is onderzocht of de door die instellingen gebruikte software de mogelijkheid bevat eveneens te houden met de jonggehandicaptenkorting en of die instellingen bij een optionele invoering van de toepassing van de jonggehandicaptenkorting voor werknemers met een slapend wajongrecht, bereid zijn die korting ook daadwerkelijk toe te passen. Op beide vragen luidde het antwoord bevestigend. Bij invoering van het voorstel zal derhalve bij het overgrote deel van de werknemers met een slapend wajongrecht vanaf 2008 bij de inhouding van loonbelasting rekening worden gehouden met de jonggehandicaptenkorting.

De betrokken werknemers zullen van het UWV een brief ontvangen waarin de nieuwe regeling wordt uitgelegd. Met deze brief kunnen zij vervolgens tegevoerd de werkgever hun slapend wajongrecht aantonen. Ook werknemers die werkzaam zijn bij een andere werkgever dan een WSW-instelling ontvangen de hiervoor bedoelde brief. Ook zij kunnen zich tot hun werkgever wenden met het verzoek rekening te houden met de jonggehandicaptenkorting. Vermacht mag worden dat die werkgever, mits zijn loonberekeningssoftware de mogelijkheid biedt, positief zal reageren op een dergelijk verzoek.

Artikel II, onderdeel B (artikel 23 van de Wet op de loonbelasting 1964)

De aanpassing van dit artikel houdt verband met de wijziging van artikel 22aa, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. De bepaling van artikel 23, tweede lid, ziet op werknemers die daadwerkelijk een wajongkorting ontvangen. In verband met de voorgestelde wijziging van artikel 22aa wordt in artikel 23, tweede lid, een verwijzing aangebracht naar artikel 22aa, eerste lid, eerste volzin, waarin de jonggehandicaptenkorting is geregeld voor de werknemer met een wajongkorting.

Artikel II, onderdeel G (Hoofdstuk VB van de Wet op de loonbelasting 1964)

Het voorgestelde artikel 32d van de Wet op de loonbelasting 1964 bevat de herziene zogenoemde doorbetaaldcongregatie (een werknemer van werkgever A is uit hoofde van zijn dienstbetrekking bij A ook werkzaam bij werkgever B; werkgever B behoeft geen loonbelasting in te houden mits hij het loon uitbetaalt aan werkgever A). Deze regeling is tot nu toe opgenomen in artikel 87 van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 (gebaseerd op de delegatiebepaling in artikel 33, tweede lid, onderdeel a, van de Wet op de loonbelasting 1964). Gelet op het materiële karakter van deze regeling wordt voorgesteld deze regeling in de Wet op de loonbelasting 1964 zelf op te nemen. Daarbij wordt de regeling enerzijds uitgebreid en anderzijds weliswaar geïmpliceerd.

De uitbreiding houdt verband met de inwerkingtreding op 1 januari 2008 van artikel 6, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Ingevolge artikel 6, eerste lid, is geen inhoudingsplichtige meer, kort gezegd, de BV waarbij alle en de niet voor de werknemersverzekeringen verzekerde directeur-grootaandeelhouder in dienstbetrekking is. Deze BV behoeft geen loonbelasting meer in te houden omdat het loon voortaan rechtstreeks bij de directeur-grootaandeelhouder wordt betaald met inkomstenbelasting. De uitbreiding houdt in dat de doorbetaaldcongregatie ook toepassing kan vinden ingeval het loon wordt uitbetaald aan een EV die geen inhoudingsplichtige meer is. In die situatie wordt het door deze BV die geen inhoudingsplichtige meer is, aan de directeur-grootaandeelhouder (doorbetaalde loon) derhalve rechtstreeks met inkomstenbelasting (premie volksverzekeringen) belast. Hetzelfde geldt voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

De scherpere formuleringen komen hierna expliciet aan de orde.

Het loon uit een dienstbetrekking wordt bij de werknemer belast, ook indien de werknemer dit loon aan een ander laat uitbetalen. De doorbetaaldcongregatie maakt een uitzondering op deze regel. Een voorbeeld hiervan is de werknemer die in dienstbetrekking werkt bij een bank en uit hoofde daarvan een commissariaat vervult waarvan hij het loon moet afstaan aan de bank. De werknemer en de bank moeten het loon uit zijn dienstbetrekking bij de bank en de belastingheffing sluit daarbij aan, ook voor de pensioenopbouw. Uit de bepaling vloeit voort dat de andere werkgever dan fiscaal geen loon aan de werknemer betaalt. Een ander voorbeeld is de overheidslidambtenaar die voor de overheid commissaris is bij een NV of BV waarin de overheid aandelen heeft. Nog een ander voorbeeld is de werknemer die in dienst is van de hofhouding van een koning en daarnaast nog in dienstbetrekking is bij een vennootschap van het koninkrijk.

In het eerste lid, onderdeel a, is de voorwaarde opgenomen dat de werknemer uit hoofde van zijn dienstbetrekking elders werkzaam is. Deze voorwaarde wordt niet meer getoetst. Het gaat hier om een conditione qua non, de overheidswerknemer wordt alleen maar tot (overheids)commissaris benoemd om dat hij in dienstbetrekking is bij de overheid. Een zilveren management-BV valt daaruiters niet onder; het lichaam dat de manager in dienst neemt, zou dat ook doen wanneer de manager zijn diensten rechtstreeks aanbiedt en niet via zijn BV. Mede om geschillen op dit punt te voorkomen, is in de slotzin op het eerste lid een aanvullend criterium geformuleerd voor de situatie waarin het loon wordt afgestaan aan een lichaam waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft.

Toepassing van de doorbetaaldcongregatie bij een BV waarin de werknemer een aanmerkelijk belang heeft, is mogelijk in geval van zogenoemd gedeeltelijk ondernemerschap met andere

aanmerkelijk belanghouders via een praktijk-BV. De praktijk-BV treedt op naar "buiten" elke aanmerkelijk belanghouder participeert in de praktijk-BV via zijn "eigen"-BV en is in dienstbetrekking bij de praktijk-BV. Het bij de praktijk-BV verdiende loon is voor rekening van de "eigen"-BV. Er wordt dan materieel getoetst of de samenwerking en de financiële verhoudingen in, kort gezegd, de praktijk-BV vergelijkbaar zijn met die van vennoten in een vennootschap onder firma.

De regeling kan volgens het eerste lid, onderdeel a, alleen worden toegepast als het loon integraal wordt doorgevoerd naar de "hoofdwerkgever". De regeling is niet van toepassing als de andere werkgever ook nog loon aan de werknemer betaalt of verstrekt (bijvoorbeeld een pensioenspraak). Het loon bij de hoofdwerkgever wordt overeenkomstig de Wet op de loonbelasting 1964 vastgesteld.

In de situatie waarin een werknemer die ook aanmerkelijk belanghouder is in het concern van zijn werkgever, uit naam van zijn dienstbetrekking tevens arbeid verricht voor andere onderdelen van het concern, en er is gekozen voor toepassing doorbetalingsregeling, is artikel 12a van de Wet op de loonbelasting 1964 (de gebruikelijkloonregeling) alleen van toepassing op de "hoofdbetrekking", waarbij het aan de werknemer betaalde loon wordt afgezet tegen diens totale arbeidsprestatie voor de concernonderdelen.

In het eerste lid, onderdeel b, is als voorwaarde opgenomen dat behalve het loon ook de vrije vergoedingen rechtstreeks moeten worden overgemaakt aan de inhoudingsplichtige van de "hoofdbetrekking". Hiermee wordt voorkomen dat de werknemer op twee plaatsen gebruik maakt van de regelingen inzake vrije vergoedingen. In dat verband is tevens als voorwaarde opgenomen dat vrije voorrechten bij de andere dienstbetrekking voortaan de inhoudingsplichtige van de "hoofdbetrekking" moeten worden meegedeeld.

Als voorwaarden worden in de aanhef van het eerste lid nog genoemd dat de inhoudingsplichtige in Nederland woont of is gevestigd en dat de werknemer in Nederland woont. Deze voorwaarden zijn opgenomen om veilig te stellen dat de om louter praktische redenen getroffen regeling niet tot gevolg kan hebben dat in internationale situaties het heffingsrecht verloren kan gaan. Maar indien het heffingsrecht niet verloren kan gaan, kan ook een in het buitenland wonende werknemer van de regeling gebruik maken. Dit is geregeld in het tweede lid. Als voorbeeld van deze situatie kan worden genoemd het geval van een in het buitenland wonende werknemer die bestuurder is van een Nederlandse vennootschap en uit hoofde van die dienstbetrekking commissariaat is bij een andere vennootschap, terwijl Nederland met het woonland van deze werknemer een verdrag heeft gesloten waarbij Nederland, los van het algemene arbeidsverdrag, het heffingsrecht heeft over zowel bestuurders- als commissarissenbetrekkingen. Dan bestaat niet het gevaar dat het heffingsrecht door de onderliggende regeling verloren gaat. Een ander voorbeeld is de situatie van een in het buitenland wonende directeur-groothandelaar die het loon voor zijn arbeid in Nederlandse vennootschappen laat doormeten aan een in Nederland gevestigde (tussen)houdstervennootschap en van deze vennootschap feitelijk loon geniet.

Het derde lid bepaalt dat het eerste en tweede lid slechts van toepassing zijn ingeval de inspecteur bij voor het waarvallen beschikking heeft vastgesteld dat aan de voorwaarden is voldaan.

Deze voorwaarde is opgenomen omdat het loonaan dat bijvoorbeeld een commissarisloon betaalt niet altijd kan beoordeeld of aan de voorwaarden is voldaan. Bovendien is de regeling niet verplicht.

Het vierde lid bepaalt dat voor de toepassing van dit artikel onder inhoudingsplichtige mede wordt verstaan degene bedoeld in artikel 8, zesde lid, van de Wet op de loonbelasting 1964. Zoals hiervoor uiteengezet, kan de regeling ook worden toegepast in situaties waarin het loon wordt afgebaar aan een niet inhoudingsplichtige eigen BV. Met het vierde lid wordt voorkomen dat op diverse plaatsen in het voorgestelde artikel 32d na inhoudingsplichtige zou moeten worden ingevuld "of degene als bedoeld in artikel 8, zesde lid".

In het voorgestelde artikel 32d is geen voorwaarde opgenomen met betrekking tot de premies van levensverzekeringen. De doorbetaaldloonsregeling is voor de premies van levensverzekeringen echter alleen van toepassing als het loon wordt doorbetaald aan degene die in de zin van de Wvtr werkgever van de desbetreffende werknemer is. Op dit punt wordt een aanvulling van artikel 59, eerste lid, van de Wvtr voorgesteld, maar dit staat los van de toepassing van de doorbetaaldloonsregeling bij de loonbelasting/premie volkverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet.

Artikel II, onderdeel I (artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964)

Met betrekking tot de jaren 2006 en 2007 is in de artikelen 111 tot en met 111 c van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 tegen het gekken aan de praktijk waarin het wettelijke gewidingsmoment niet voor alle looncomponenten op dezelfde wijze wordt toegepast. Met deze bepalingen werd voorkomen dat werkgevers hun loonaanpassingen op deze punten moesten aanpassen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2006 (ingevoegd krachtens de regeling van de minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid, de staatssecretaris van Financiën en de minister van Volksgezondheid, Welzijn en Sport van 13 december 2005, nr. SV/P&W/05/00814, Stcrt. 2005, 248), waren gebaseerd op artikel 49 van de Uitvoeringswet Wet financiering sociale verzekeringen. De bepalingen met betrekking tot het jaar 2007 (ingevoegd krachtens de regeling van de minister van Financiën van 12 december 2006, nr. DR 2006-658 II, Stcrt. 2006, 251), waren gebaseerd op artikel XXII van het Belastingplan 2007.

Omdat voor een definitieve beslissing over de wijze van aanpak systeematiek meer informatie nodig is (Kamerstukken II 2006-07, 26 448, nr. 328, Mz. 3), wordt deze tijdelijke regelingen voor het jaar 2008 voortgezet. Deze regelingen worden thans in de wet opgenomen en anders dan voorheen niet op basis van een delegatiebepaling in de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001 omdat terughoudendheid gepast is bij het opnemen in nieuwe wetgeving van delegatiebepalingen met verwijingsmogelijkheden. (Kamerstukken I 2006-07, 26 203 VI, nr. 65 en 21 139, B, blz. 8-11). Inhoudelijk zijn de tijdelijke regelingen met betrekking tot het jaar 2008 gelijk aan die voor de jaren 2006 en 2007.

Het nieuwe artikel 39a, eerste lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op in januari 2008 betaald loon dat op het jaar 2007 betrekking heeft, bijv. de uitkering van betaling voor in december 2007 verricht overwerk. Onder de voorwaarde van een bestaande gedraging van de

inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling nog in de laatste aangifte over het jaar 2007 worden verwerkt. De werknemer wordt dan geacht dit loon op 31 december 2007 te hebben genoten. Doordat de wettekst ook het jaar 2007 noemt, kan er geen twijfel over bestaan dat er bij gebruikmaking van deze mogelijkheid met betrekking tot in januari 2008 betaald loon een wettelijke basis is voor het belaten van dit loon in 2007.

Artikel 39a, tweede lid, van de Wet op de loonbelasting 1964 heeft betrekking op betalingen van loon over verstrekten loontijdvakken binnen het jaar 2008. Bijvoorbeeld een loonsverhoging met terugwerkende kracht. Eveneens onder de voorwaarde van een bestendige gedragslijn van de inhoudingsplichtige kunnen deze betalingen op grond van de voorgestelde regeling worden toegevoegd aan de loontijdvakken waarop zij betrekking hebben, mits het door middel van correctiebedrachten. De werknemer wordt dan geacht dit loon in die tijdvakken te hebben genoten. De regeling is niet van toepassing voor zover een nabetaaling op een vorig jaar betrekking heeft. Als ook een dergelijke nabetaaling wordt toegevoegd aan de loontijdvakken waarop zij betrekking heeft, zou dat betekenen dat de loonadministratie van een vorig jaar niet worden herzien, waaraan allerlei onpraktische consequenties zouden zijn verbonden.

De bepalingen hebben geen dwingend karakter. De bedoelde lonen en de inhoudingen daarop kunnen volgens de wettelijke systematiek worden verantwoord in de aangifte met betrekking tot het tijdvak waarin de feitelijke betaling van het loon heeft plaatsgevonden. Worden de bepalingen toegepast, dan hebben zij voor de aangiften verderuitvaard wel een dwingend karakter.

Met de risicovolle overeenkomstig een door de inhoudingsplichtige bestaand gevolgde gedragslijn wordt tot uitdrukking gebracht dat het om voortzetting van een bestaande praktijk moet gaan en dat de inhoudingsplichtige hierin consequent is. Het is niet mogelijk dat de inhoudingsplichtige bij hetzelfde loontijdvak met een terugverkend karakter bij werknemer A kan voor toerekening aan het loontijdvak waarop de betaling betrekking hebben bij werknemer B voor toerekening aan het loontijdvak waarin de betaling plaatsvindt.

Deze regelingen werken doornaar de andere loontreffingen die in beginsel bij het fiscale loon aansluiten. Zij werken volgens de tekst van artikel 39a, eerste en tweede lid, van het voorgestelde artikel 39a van de Wet op de loonbelasting 1964 eveneens door naar de inkomstenbelasting.

ARTIKEL III

Artikel II, onderdeel A (artikel I, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Voor de toelichting op de wijziging ingevolge het eerste lid wordt verwezen naar de toelichting bij artikel 17, eerste lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA).

De wijziging ingevolge het tweede lid heeft betrekking op de definitie van het begrip zee. In zowel de toenmalige als de huidige wetgeving heeft zee een definitie van het begrip zee gegeven. Alleen ten aanzien van zee komt in aanmerking voornoemde fiscale faciliteit. Voor de

definitie van het begrip zee is aangesloten bij de terminologie van de United Nations Convention on the Law of the Sea (UNCLOS). Als zee wordt beschouwd, wateren die zich bevinden buiten de laagwaterlijn voor de kust. Voor toepassing van de fiscale faciliteiten van de zeevaart kan de aanstoot tot het transport over zee worden gekend het deel van een transport over zee dat voort door een waterweg van maritieme aard in de zin van Verordening 13/2004¹ van de Europese Commissie.

De huidige bepalingen binnen de tonnage-regeling en de afschotvermindering zeevaart sluiten op twee onderdelen niet geheel bij voorname de definitie aan. Ten eerste kwalificeren de huidige bepalingen als zee alle wateren die zich bevinden voorbij de laagwaterlijn van de kust van elk van de lidstaten van de Europese Gemeenschap. Deze omschrijving is bedoeld te voorkomen dat transport nur binnen wateren dat geen onderdeel uitmaakt van transport over zee gebruik kan maken van de faciliteiten. Vanwege de verwijzing naar de lidstaten van de Europese Gemeenschap kan de bepaling echter zo worden uitgelegd dat dit slechts zou gelden voor binnenwateren binnen de Europese Gemeenschap en dat transport over binnen wateren die géén onderdeel uitmaken van transport over zee in landen buiten de lidstaten van de Europese Gemeenschap wel gebruik zou kunnen maken van de faciliteiten. Dit is ongewenst en onbedoeld, omdat een dergelijke uitleg niet valt binnen het toepassingsgebied van de Europese richtlijnen met betrekking tot statuut voor het zeevervoer². Met de wijziging wordt deze onbedoelde ruime uitleg van de huidige bepalingen voorkomen.

Ten tweede wordt in de huidige bepalingen voor de kwalificatie van een waterweg van maritieme aard die kan kwalificeren als onderdeel van een transport over zee verwezen naar bijlage I van de Verordening 13/2004. Deze bijlage betreft een statische opnomming van waterwegen binnen de lidstaten van de Europese Gemeenschap. De bijlage is (nog) niet aangepast naar aanleiding van de uitbreiding van de Europese Unie met een aantal lidstaten. Hierdoor kwalificeert een transport door waterwegen van maritieme aard gelegen in een van de toegevoegde lidstaten die onderdeel uitmaken van transport over zee vanwege de verwijzing naar de bijlage ten onrechte niet als transport over zee.

Met de wijziging wordt niet langer verwezen naar de statische opnomming van waterwegen in bijlage I van Verordening 13/2004, maar naar de Verordening zelf waardoor de te beperkte kwalificatie van waterwegen van maritieme aard ongeaan wordt gemaakt. Een transport over zee dat mede voort door een waterweg van maritieme aard kwalificeert daardoor in zijn geheel als transport over zee, ongeacht of de maritieme waterweg in bijlage I van de Verordening is opgenomen. Het gaat daarbij om binnen wateren die door de commerciële zeevaart worden gebruikt om bepaalde activiteiten te bereiken die niet aan de kust zijn gebonden.

Artikel 11, onderdeel B (artikel 17 van de Wet vermindering afslacht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 17, eerste lid, Wet vermindering afslacht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) heeft betrekking op de term sleep- en hulpverleensguerzaamheden.

¹Verordening (EG) Nr. 13/2004 van de Commissie van 8 december 2003 tot vaststelling van de lijst van waterwegen van maritieme aard, bedoeld in artikel 2, onder c, van Verordening (EG) nr. 110/70 van de Raad (PbEU L van 7 januari 2004).

²Staatdrukt 2004-13 van de Commissie "Commissie voor de vermindering van de belastingen voor het zeevervoer, 2003, C 13 van 11 januari 2004.

Bij toepassing van de fiscale faciliteiten voor de zeevaart (de tonnagevermindering en de afdrachtvermindering zeevaart) is bedoeld dat zeeschepen die sleep- en hulpverleningswerkzaamheden verrichten – onder voorwaarden – ook gebruik kunnen maken van de faciliteiten. Het is echter niet voldoende wanneer alleen hulpverleningswerkzaamheden worden verricht. Dit is bevestigd in de arresten van de Hoge Raad van 30 september 2005 nr. 38701 en nr. 38702 (onder meer gepubliceerd in Vn 2005/17.22 en Vn 2005/17.23), waarin is bepaald dat om voor de afdrachtvermindering zeevaart in aanmerking te kunnen een schip bestemd moet zijn voor zowel sleepwerkzaamheden als voor hulpverleningswerkzaamheden en ook als zodanig geëigend moet worden.

Vuistname die voorwaarde komt echter niet meer uitdrukking in de huidige wettekst. In de Wet belasting- en premieplicht voor de zeevaart was dat nog wel het geval en was de tekst 'sleep- en hulpverleningswerkzaamheden' opgenomen. Bij de invoering van de WvA per 1 januari 1996 is dit aanvankelijk ook overgenomen. Echter, in het Belastingplan 2006 (Stb. 2005, 683) is in het kader van de implementatie van de richtsnoeren van de Europese Commissie abusievelijk op enkele plaatsen de term 'sleep- of hulpverleningswerkzaamheden' opgenomen.

Als gevolg van deze – op dit punt niet nader toegelichte – wijzigingen komt de wettekst niet overeen met de bedoeling van de wetgever. Bovendien is de wettekst niet meer consistent, omdat als gevolg van voornoemde wijziging afwisselend sprake is van 'sleep- of hulpverleningswerkzaamheden' en 'sleep- en hulpverleningswerkzaamheden'. Met de thans voorziene wijzigingen in artikel 1 en artikel 17, eerste lid, WvA, wordt de consistentie hersteld. In dit kader wordt ook in de Tonnagevermindering (artikel 3.22, vierde lid, onderdeel b, en artikel 3.23, eerste lid, Wet IB 2001) het woord 'of' vervangen door 'en'.

De wijziging in het tweede lid wordt als volgt toegevoegd. Met betrekking tot een in de EU of EER wonende zeevarende die aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen bedraagt het percentage van de afdrachtvermindering zeevaart 40 volgens het met ingang van 1 januari 2007 gewijzigde artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WvA. Daarbij is verondersteld dat deze zeevarende per definitie in Nederland als het zogenoemde 'vlagland' is verzekerd, zodat altijd zou zijn voldaan aan de voor de toepassing van de afdrachtvermindering zeevaart geldende voorwaarde dat de zeevarende aan loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Op grond van artikel 13, tweede lid, onderdeel c, van de Verordening (EEG) nr. 1408/71 is immers op degene die zijn beroepsactiviteiten uitoefent aan boord van een zeeschip dat onder de vlag van een Lidstaat vaart, de wetgeving van die Lidstaat van toepassing. Indien de inhoudingsplichtige een in de EU of de EER wonende zeevarende in dienst heeft die werkzaam is op een zeeschip dat in Nederland is geregistreerd en de Nederlandse vlag vaart (anders is de afdrachtvermindering zeevaart in het geheel niet van toepassing), betekent de genoemde regel dat deze zeevarende premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Ongeacht of een belastingvrijdige het heffingsrecht voor de loonbelasting aan Nederland toewijst, is dan het percentage van 40 voor de afdrachtvermindering zeevaart van toepassing.

De Europese Commissie heeft echter opgemerkt dat overeenkomstig de voornoemde Verordening een uitzondering op gemeemd onderdeel kan gelden, waardoor de zeevarende in zijn woonland is verzekerd. Indien een dergelijke uitzondering te aanzien van de zeevarende van toepassing is en het hofingsrecht voor de loonbelasting op grond van het toepasselijke belastingverdrag niet aan Nederland is toegevoegd, is de afdrachtvermindering zeevaart zelfs in het geheel niet op het loon van deze zeevarende van toepassing, hetgeen spanning met het gemeenschaparsrecht kan opleveren.

Om deze spanning weg te nemen, wordt artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA gewijzigd. Op grond hiervan kan de afdrachtvermindering zeevaart van 40% van het loon worden toegepast bij alle in de EU of EER wonende zeevarenden, mits uitkomst aan de andere voorwaarden van de regeling wordt voldaan. In verband hiermee kan de toel van artikel 17, tweede lid, onderdeel a, WVA worden vereenvoudigd. Er hoeft niet meer als voorwaarde te worden gesteld dat de zeevarende aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. Overigens zal praktisch altijd aan deze voorwaarde worden voldaan.

Voor de volledigheid wordt opgemerkt dat in artikel 17, tweede lid, onderdeel b, WVA blijft bepaald dat voor de afdrachtvermindering zeevaart van 13% bij de niet in Nederland, de EU of EER wonende zeevarenden is vereist dat de zeevarende aan de loonbelasting is onderworpen of premieplichtig is voor de volksverzekeringen. De afdrachtvermindering is niet van toepassing op het loon dat door de inhoudingsplichtige wordt betaald aan een buiten de EU of EER wonende zeevarende die niet aan de loonbelasting is onderworpen en die ook niet premieplichtig is voor de volksverzekeringen.

Artikel III, onderdeel C (artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 22, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen creëert de mogelijkheid om bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken, in het algemeen of voor groepen van gevallen, te bepalen dat de aanvraag voor een S&O-verklaring uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Elektronische indiening van de aanvraag leidt tot een vereenvoudigde en snellere verwerking door SenteNavem van de bevestigde gegevens.

Artikel III, onderdeel D (artikel 23 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

In dit onderdeel wordt het gemiddelde uurloon voor het jaar 2008 bepaald. Hiervoor wordt het vierde lid gewijzigd.

Het gemiddelde uurloon in 2008 van de S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 speuren en ontwikkelingswerk (S&O) hebben verricht en over een S&O-verklaring beschikken, wordt gebaseerd op het door hen in dat jaar voor deuren- en ontwikkelingswerk betaalde loon. Deze gegevens zijn de

laatste gegevens die de Belastingdienst in het kader van de eindafrekeningsaangifte controleert. De verplichting tot de indiening van een dergelijke aangifte is voor de periode die aanvangt op 1 januari 2006 vervallen. Omdat de gegevens over het jaar 2005 de laatste beschikbare gegevens zijn, moet ook voor het jaar 2006 worden uitgegaan van de gegevens 2005. De S&O-inhoudingsplichtigen die deze gegevens al gebruikt hebben bij de aanvraag voor een S&O-verklaring voor 2007 zullen die gegevens doorgaans niet opnieuw hoeven aan te leveren, omdat ze bij Sentefinovam al bekend zijn.

Voorgesteld wordt om het S&O-taak 2005 te verhogen met de door het CBS gepubliceerde jaarmutatie voor 2006 in de CAO-Ionen per uur inclusief bijzondere beloningen voor alle CAO-sectoren, en het uurloon na die indexatie naar boven af te ronden op een veelvoud van €5. De indexatie wordt toegepast omdat volgens de huidige en toekomstige systematiek wordt uitgegaan van het S&O-taak van twee jaar terug (dus van het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft). Omdat voor 2008 echter nog moet worden uitgegaan van 2005 in plaats van 2006 en de Ionen in 2006 met 2% zijn gestegen ten opzichte van 2005, wordt het loon over 2005 verhoogd met 2%. De afrondding naar boven op een veelvoud van €5 biedt vervolgens de gebruikelijke compensatie voor het feit dat wordt uitgegaan van de Ionen van het tweede voorafgaande kalenderjaar.

Voor S&O-inhoudingsplichtigen die in 2005 geen S&O hebben vermeld waarvoor zij over een S&O-verklaring beschikken, wordt het forfaitair gemiddelde uurloon met ingang van 1 januari 2008 verhoogd van €26 naar €29.

Artikel 11, onderdeel E (artikel 24 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen)

De wijziging in artikel 24, derde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkverzekeringen (WVVA), bepaalt dat de (correctie)mededeling uiterlijk drie kalendermaanden na het einde van het kalenderjaar waarop één of meer S&O-verklaringen betrekking hebben, dient te worden gedaan, of indien dat later is, binnen drie kalendermaanden na de afgifte van de laatste S&O-verklaring die betrekking heeft op dat kalenderjaar. Aldus kan een S&O-inhoudingsplichtige, ook als hij over meerdere S&O-verklaringen beschikt die betrekking hebben op hetzelfde kalenderjaar, voldaan met één (correctie)mededeling per kalenderjaar bij overschrijding van de in artikel 24, tweede lid, onderdelen a en b, WVVA, bedoelde termijn. In de huidige situatie dient de mededeling te worden gedaan binnen drie kalendermaanden na afloop van elke periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft (of binnen drie maanden na afgifte S&O-verklaring indien dat later is). Per kalenderjaar kunnen maximaal drie S&O-verklaringen worden afgegeven. Door deze wijziging wordt het maximale aantal (correctie)mededelingen van drie per kalenderjaar dus teruggebracht naar maximaal één.

De tweede volzin van het huidige derde lid, die bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige bij de mededeling de in de periode waarop de S&O-verklaring betrekking heeft gerealiseerde sentiel S&O-uren vermeldt, kan vervallen. Hiermee is geen inhoudelijke wijziging bedoeld. Een opgave van de gerealiseerde uren per periode waarop de S&O-verklaring, waarvoor mededeling moet worden

gedaan, betrekking heeft, is nog steeds vereist. Dit versprek is echter reeds opgenomen in de aanhef van het tweede lid.

Het nieuwe derde lid van artikel 24 WVA, bepaalt dat, in afwijking van het voorgestelde derde lid, de mededeling bedoeld in het tweede lid uiterlijk moet worden gedaan één kalendermaand nadat de inhoudingsplicht is geëindigd. In dergelijke gevallen, waarbij valt te denken aan staking van de onderneming of faillissement, is het niet wenselijk de bedoelde mededeling uit te stellen tot drie maanden na afloop van het kalenderjaar. Zowel de voormalige S&O-inhoudingsplichtige als SenteNovem en de Belastingdienst zijn gebaat bij een snelle afhandeling van de met de S&O-aftrechtvermindering samenhangende verplichtingen.

De wijziging in het tot vijfde lid veruimderde vierde lid, houdt in dat bij ministeriële regeling van de Minister van Economische Zaken kan worden bepaald dat de indiening van de mededeling in het algemeen of voor groepen van gevallen uitsluitend op elektronische wijze kan worden gedaan. Dit leidt tot een versnelling van de afhandeling van de gegevensverwerking door SenteNovem.

Artikel 11, onderdeel F (artikel 25 Wet vermindering aftrecht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 25, eerste lid, van de Wet vermindering aftrecht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA), vloeit voort uit de bij artikel 24 WVA, toegelichte wijziging in frequentie van de mededelingsplicht. Daardoor geeft SenteNovem in alle gevallen waarin mededeling wordt gedaan vanwege overschrijding van de marge van artikel 24, tweede lid, WVA, nog maar maximaal één correctie-S&O-verklaring af na afloop van het kalenderjaar. Die correctie S&O-verklaring ziet dan op alle mededelingen van hetzelfde kalenderjaar: gezamenlijk en dient daarmede te worden opgespecificeerd per periode waarvoor een S&O-verklaring voor het desbetreffende kalenderjaar is afgegeven (dus per S&O-verklaring). Aldus blijft de systematiek van mededeling en correctie-S&O-verklaring, behalve de frequentie van indiening respectievelijk afgifte daarvan, hetzelfde.

De wijzigingen van artikel 25, vierde lid, WVA, betreffen een verruiming van de termijn waarin een correctie-S&O-verklaring in de aangifte voor de loonheffingen moet worden verwerkt. In beginsel dient de correctie te worden verrekend met de S&O-aftrechtvermindering waarop de S&O-verklaring betrekking heeft. Indien die aftrechtvermindering echter reeds in de aangifte voor de loonheffingen is verwerkt, dient de correctie als negatieve aftrechtvermindering in het aangiftetijdvak van aangifteening van de correctie-S&O-verklaring in de aangifte te worden verwerkt. Met de voorgestelde wijziging kan deze verrekening ook plaatsvinden in het daaropvolgende aangiftetijdvak. De termijn wordt dus verlengd met één aangiftetijdvak. Dit voorkomt problemen als de S&O-inhoudingsplichtige de correctie-S&O-verklaring pas aan het einde van het aangiftetijdvak ontvangt. Aangezien in een aantal gevallen ondernemers vanwege een kalendermaand de financiële gegevens die noodzakelijk zijn voor het doen van aangifte voor de loonheffingen aanleveren bij hun boekhoudcontroleadministrateur, of reeds vóór ontvangst van de correctie-S&O-verklaring de aangifte voor de loonheffingen hebben ingediend, kan een na drie maanden ontvangen correctie-S&O-

verklaring niet altijd meer worden meegenomen en verrekend in de desbetreffende aangifte voor de loonheffingen.

Artikel II, onderdeel G (artikel 27 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

De wijziging in artikel 27 van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) behelst een verlening van de termijn voor het doen van de mededeling dat minder dan 500 uren aan opcur- en ontwikkelingswerk is besteed voor de S&O-af trek in de inkomstenbelasting (artikel 3.77 van de Wet inkomstenbelasting 2001). Deze termijn wordt met een kalendermaand verlengd van twee naar drie kalendermaanden na afloop van het kalenderjaar. Hiermee wordt aangesloten bij de mededelings termijn zoals die geldt voor de S&O-afdrachtminder ing in geval van margoverschrijding (artikel 24, derde lid, WVA).

ARTIKEL IV

Artikel IV, onderdeel A (artikel 1 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het nieuwe artikel 1, eerste lid, onderdeel p, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geeft een definitie van 'S&O-referentiejaar'. Dit is het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft. Het gemiddelde uurloon (S&O-uurloon) wordt berekend op basis van de gegevens (loonen en verloofde uren) zoals deze met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie van het UWV staan.

De gegevens zoals die met betrekking tot het S&O-referentiejaar in de polisadministratie staan, zijn de meest recente jaargegevens waarvan gebruik kan worden gemaakt voor de vaststelling van het S&O-uurloon. Bijvoorbeeld: de eerste aanvragen voor 2010 werden aan het eind van 2009 ingediend. Op dat moment zijn de laatste aangiftes voor de loonheffingen over 2009 nog niet gedaan, zodat de desbetreffende gegevens ook nog niet in de polisadministratie staan. Daarom wordt in de voorgestelde berekeningsysteem ook voor het S&O-uurloon van 2010 uitgegaan van de loonen en verloofde uren over 2008 (S&O-referentiejaar).

Artikel IV, onderdeel B (artikel 22 Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het nieuwe artikel 22, vijfde lid, van de Wet vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) bepaalt dat de S&O-inhoudingsplichtige die een S&O-verklaring voor een bepaald kalenderjaar uitbrengt, opgaaf van de burgerservicenummers (BSN) bij moet doen van zijn werknemers die opcur- en ontwikkelingswerk hebben verricht in het S&O-referentiejaar

(het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-aftichtvermindering betrekking heeft). De verplichting geldt uitsluitend voor de S&O-inhoudingsplichtige aan wie voor het desbetreffende S&O-referentiejaar een S&O-verklaring is afgegeven. Dus wanneer een S&O-inhoudingsplichtige bijvoorbeeld een S&O-verklaring wil aanvragen voor het jaar 2010 en hij beschikt over een S&O-verklaring voor in 2008 verricht speur- en ontwikkelingswerk, dan moet hij opgave doen van de BSN's van zijn werknemers die in 2008 dat speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht. Met behulp van deze BSN's kan het UWV de juiste gegevens uit de polisadministratie halen ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon (in het voorbeeld het gemiddelde uurloon van 2008 dat relevant is voor 2010).

De hiernaar bedoelde opgave van BSN's moet uiterlijk worden gedaan op het moment waarop de aanvraag moet worden ingediend (dat is op grond van artikel 22, derde lid, WVA ten minste een kalendermaand voorafgaande aan de periode waarop de aanvraag betrekking heeft). Dit kan dus ook al eerder. Stel dat een S&O-inhoudingsplichtige voor de periode van 1 januari tot en met 30 juni 2010 een S&O-verklaring wil aanvragen, dan moet hij uiterlijk 30 november 2009 opgave doen van de BSN's van de werknemers die in 2008 speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Hij kan de opgave van de BSN's bijvoorbeeld ook al in april 2009 doen en de aanvraag (met het verwachte aantal S&O-uren) pas indienen in november van dat jaar.

Het is niet nodig om bij meerdere aanvragen die betrekking hebben op eenzelfde kalenderjaar steeds opnieuw de BSN's op te geven. De eenmalige opgave dient uiterlijk bij de eerste aanvraag te worden gedaan. Het doen van deze opgave van BSN's is een voorwaarde voor het in behandeling nemen van de aanvraag.

Artikel 22, vijfde lid, WVA is – zoals uit het voorgaande volgt – niet van toepassing op de S&O-inhoudingsplichtige die in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Voor de ze S&O-inhoudingsplichtige wordt het S&O-uurloon vastgesteld op een forfaitair bedrag van €29.

Dij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken zullen nadere regels worden gesteld omtrent de wijze waarop de opgave van de BSN's moet worden gedaan. Daarbij kan worden bepaald dat de opgave van BSN's uitsluitend langs elektronische weg kan worden gedaan. Elektronische opgave vereenvoudigt en versnelt de verdere verwerking van de BSN's door SenterNovem.

Artikel IV, onderdeel C (artikel 23 Wet vermindering afticht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen)

Het gewijzigde artikel 23, vierde lid, van de Wet vermindering afticht loonbelasting en premie voor de volksverzekeringen (WVA) geeft de nieuwe berekeningswijze van het S&O-uurloon. In de voorgestelde systematiek gaat SenterNovem het gemiddelde uurloon berekenen aan de hand van gegevens uit de polisadministratie zoals die gegevens zijn verstrekt door het UWV. Zoals toegevoegd in het algemeen deel van deze memorie, zal deze systematiek in werking treden op een bij Koninklijk Besluit te bepalen tijdstip.

De S&O-inhoudingsplichtige hoeft alleen nog opgave te doen aan Senterflovem van de BSN's van de werknemers die in het S&O-referentiejaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Senterflovem stuurt de door de S&O-inhoudingsplichtige aangeleverde BSN's door naar het UWV. Het UWV haalt per BSN het loon en de verloofde uren van die werknemer zoals genoten bij de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige uit de polisadministratie, waarna Senterflovem aan de hand van deze door het UWV verstrekte gegevens een (ingevoged) gemiddeld uurloon berekent van alle S&O-werknemers.

Nadat Senterflovem het gemiddelde uurloon heeft berekend, bepaalt zij op basis van het door de S&O-inhoudingsplichtige in de aanvraag opgegeven aantal begrote S&O-uren de hoogte van de S&O-attenuatievermindering. Vervolgens geeft Senterflovem een S&O-verklaring af aan de S&O-inhoudingsplichtige.

Het gemiddelde S&O-uurloon wordt gesteld op het uurloon dat de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar gemiddeld heeft betaald aan zijn werknemers die in dat kalenderjaar speur- en ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt. Dit gemiddelde uurloon bedraagt de som van de lonen van die werknemers genoten bij die S&O-inhoudingsplichtige over het desbetreffende referentiejaar gedeeld door de som van de in dat jaar aan deze werknemers verleende uren, nadat de verloofde uren zijn vermengd met de factor 0,85 als forfaitaire correctie voor (betaalde) verlofuren. Door de correctie toe te passen kan, even uitgaande dat het daadwerkelijke aantal verlofuren overeenkomt met de forfaitaire correctie, het volledige loon van een werknemer die fulltime speur- en ontwikkelingswerk verricht in aanmerking komen voor S&O-attenuatievermindering. In de oude systematie werd voor de berekening van het S&O-uurloon vaak uitgegaan van het werkelijke aantal verlofuren of een laag vastgesteld standaard aantal verlofuren. Met de voorgestelde standaard eliminatiefactor van 15% wordt een vereenvoudiging bereikt en wordt (gemiddeld genomen) tevens een verruiming aangebracht, nu gemiddeld slechts 10 tot 12% van de verloofde uren betaalde verlofuren zijn.

Voorts is ten behoeve van de begeerde eenvoud en vermindering van administratieve lasten gekozen voor het hanteren van een ongewogen gemiddelde. Dit voorkomt dat per werknemer die speur- en ontwikkelingswerk verricht een berekening zou moeten worden gemaakt. Het berekende gemiddelde uurloon zal – net als nu het geval is – naar boven worden afgerond op een veelvoud van €5. Met deze afronding wordt tevens een aanzienlijke besparing bereikt dat uitgegaan wordt van de lonen uit het S&O-referentiejaar.

De voor de berekening van het gemiddelde S&O-uurloon benodigde lonen van de S&O-werknemers zijn de lonen in de zin van de Wet op de loonbelasting 1964 (Wet LB 1964). Daarmee is een nieuw additief lid een correctie aangebracht op het loontegrip zoals opgenomen in artikel 1, onderdeel c, WVA. De daarin genoemde uitzondering op het loon in de zin van de Wet LB 1964 zijn voor de S&O-attenuatievermindering niet van toepassing. Alleen kunnen de desbetreffende lonen uit de polisadministratie worden gehaald zonder dat daarop vervolgens nog correcties moeten worden toegepast.

Zhals aangegeven, wordt het gemiddelde S&O-uurloon berekend en vastgesteld door Senterflovem aan de hand van de lonen en het aantal verloofde uren zoals opgenomen in de

polisadministratie van het UWV. Hierbij wordt een bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken vast te stellen peildatum (hierna: de peildatum) gehanteerd, die is gelegen in het kalenderjaar volgend op het S&O-referentiejaar. Eventuele wijzigingen in deze gegevens na de peildatum hebben, behoudens de hierna toegelichte situatie waarin polis geen bruikbare gegevens bevat, geen invloed op het gemiddelde uurloon. Daarmee wordt de rechtszekerheid van de S&O-inhoudingsplichtige gewaarborgd, omdat eventuele correcties aangebracht na de peildatum in principe niet kunnen leiden tot het wijzigen van reeds afgegeven S&O-verklaringen. Gekeken is vooral naar voor een bij ministeriële regeling vast te stellen peildatum omdat op die manier met name voor de eerste jaren van inwerkingsstadij kan worden ingespeeld op de staat van zaken met betrekking tot de vulling van polis. Zo zijn bijvoorbeeld bepalingen van de S&O-afschaffingsvermindering 2011 die lenen en verloonde uren over 2009 (S&O-referentiejaar) zoals deze op de in 2010 liggende peildatum in de polisadministratie staan. Hoe eerder de peildatum ligt, hoe eerder Senteriovem voor het opvolgende kalenderjaar al inzicht kan geven in het uurloon.

Voorbeeld

Een S&O-inhoudingsplichtige vraagt in 2010 een S&O-verklaring aan voor 2011. Hij had in 2009 drie werknemers in dienst die speur- en ontwikkelingswerk verrichten waarvoor S&O-verklaringen zijn verstrekt. De inhoudingsplichtige doet ten behoeve van de aanvraag voor 2011 opgave van de BSN's van deze werknemers aan Senteriovem. Vervolgens bekendt Senteriovem het ingevonden gemiddelde uurloon aan de hand van de lenen en verloonde uren over 2009 van de drie werknemers zoals deze op de peildatum in 2010 in de polisadministratie staan.

Stel de relevante jaartallen bedragen respectievelijk €27.000, €32.000 en €45.000 en het aantal verloonde uren bedraagt respectievelijk 1.000, 1.200 en 1.500. Het gemiddelde S&O-uurloon voor 2011 wordt dan als volgt berekend:

$$(27.000 + 32.000 + 45.000) / ((1.000 + 1.200 + 1.500) * 0,85) = 104.000 / 3.145 = €33,07$$

Ter bepaling van de S&O-afschaffingsvermindering 2011 wordt dan, in verband met de afsluiting naar boven op een veelvoud van €5, een gemiddeld S&O-uurloon van €35 gehanteerd (dit ongeacht hoeveel en welke werknemers in 2011 speur- en ontwikkelingswerk zullen verrichten). In de S&O-verklaring zullen naast vermelding van het bedrag van €35, ter informatie van de S&O-inhoudingsplichtige de gegevens 104.000 en 3.700 worden opgenomen alsmede de vermenigvuldigingsfactor 0,85 voor de verloonde uren (dijwaalbeeld in de vorm van de breuk $104.000 / (3.700 * 0,85)$).

Uit het voorbeeld volgt dat de berekening van het gemiddelde uurloon plaatsvindt aan de hand van alle verloonde uren van de S&O-werknemers, ongeacht hoeveel S&O-uren zij elk hebben verricht. Daarmee wordt een substantiële vereenvoudiging bereikt ten opzichte van de berekeningswijze zoals die voormalig gold.

In geval de S&O-inhoudingsplichtige in het S&O-referentiejaar geen speur- en ontwikkelingswerk heeft verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekt, geldt een gemiddeld uurloon van €25.

Het kan zich voordoen dat door een onvoorziene situatie op de peildatum geen bruikbare gegevens voor de berekening van het gemiddelde uurloon aanwezig zijn. Hoewel een dergelijke situatie zich in principe niet meer zou kunnen voordoen bij een optimale werking van de polisadministratie, lijkt het vooral nog wenselijk om daarvoor toch een voorziening te treffen. Gedacht kan bijvoorbeeld worden aan de situatie dat een S&O-inhoudingsplichtige geen verloonde uren heeft opgegeven in zijn aangifte bijheffingen over het referentiejaar en deze omwille per abuis niet is opgenomen door de reguliere controlesystemen. In dergelijke gevallen zal geen berekening van het gemiddelde uurloon kunnen worden gemaakt.

Doormaakt kan worden gedacht aan situaties waarin SenterNovem vermoedt dat de berekening aan de hand van de gegevens op de peildatum leidt tot een eventueel juist gemiddeld uurloon, bijvoorbeeld als de berekening met behulp van gegevens uit de polis leidt tot een sterk afwijkend gemiddeld uurloon ten opzichte van het gemiddeld uurloon van de desbetreffende S&O-inhoudingsplichtige over voorgaande jaren (bijvoorbeeld €4 ten opzichte van €25). In dergelijke gevallen zal SenterNovem de juiste gegevens ten behoeve van de berekening van het gemiddelde uurloon alsnog uitvragen bij de S&O-inhoudingsplichtige. Mocht het vermoeden na gegevensuitvraag bij de S&O-inhoudingsplichtige ongegrond blijken te zijn gebleef, dan gelden de gegevens uit de polisadministratie en niet de uitgevraagde gegevens.

Overigens geldt ook in de situatie dat het gemiddelde uurloon wordt vastgesteld aan de hand van door SenterNovem uitgevraagde gegevens, dat eventuele wijzigingen nadat het uurloon op deze wijze is vastgesteld, geen invloed hebben op het gemiddelde uurloon.

ARTIKEL V

Artikel V (overzinsbepaling voor de Met vermindering afdracht loonbelasting en premie voor de volkerverzekeringen)

Met ingang van 1 januari van het kalenderjaar waarin de beschreven berekeningswijze van het gemiddelde uurloon bij Koninklijk Besluit in werking treedt, doen een S&O-inhoudingsplichtige uiterlijk bij indiening van de aanvraag opgave van de BSN's te doen van zijn werknemers die in het S&O-referentiejaar (het tweede kalenderjaar voorafgaande aan het kalenderjaar waarop de S&O-afdrachtvermindering betrekking heeft) S&O-werkzaamheden hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is verstrekkt. Aanvragen die betrekking hebben op de periode die aanvangt met het tijdstip van inwerkingtreding zullen echter veelal voor dat tijdstip, dat gelegen zal zijn op 1 januari van een bepaald kalenderjaar, worden ingediend. Op dat moment bestaat de verplichting tot het doen van opgave van BSN's nog niet. Wel bestaat de mogelijkheid de BSN's vooruitlopend op die inwerkingtreding vrijwilt reeds op te geven.

Daartoe zal het aanvraagformulier dat wordt vastgesteld bij ministeriële regeling van de minister van Economische Zaken te zijner tijd worden aangepast. Daarbij zal in het aanvraagformulier de mogelijkheid worden geboden om al voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde berekeningswijze, bij de aanvraag voor een periode die aanvangt met dat tijdstip,

opgave van de BSN's te doen van de werknemers die in het S&O-invoeringsjaar een ontwikkelingswerk hebben verricht waarvoor een S&O-verklaring is afgegeven.

Indien een S&O-inhoudingsplichtige echter voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding een aanvraag indient zonder gelijktijdige opgave van BSN's, kan hij niet voldoen aan de voorwaarde dat de opgave van de BSN's uiterlijk gelijktijdig met de aanvraag moet worden gedaan. Daarom heeft de S&O-inhoudingsplichtige in deze situatie, in afdeling van artikel 22, vijfde lid, WVA, nog tot en met 31 januari van het kalenderjaar waarin de inwerkingtreding is gebeurd, de mogelijkheid om de opgave van de BSN's te doen (tweede lid).

In verband met deze eenmalig toegesane latere aanlevering van BSN's, waardoor de aanvraag pas op een later moment in behandeling kan worden genomen, wordt de termijn die Schoterveen heeft voor het nemen van een beslissing op de aanvraag verlengd voor aanvragen die voorafgaande aan het tijdstip van inwerkingtreding van de voorgestelde bemiddelingswijze worden gedaan voor een periode die aanvangt met dat tijdstip. De termijn is bepaald dat in afdeling van artikel 22, vierde lid, WVA, de beslissing op de aanvraag die is gedaan voor het tijdstip van inwerkingtreding voor een periode die aanvangt met dat tijdstip, wordt gegeven binnen vier kalendermaanden na de periode van die inwerkingtreding (eerste lid).

ARTIKEL VI

Artikel VI (artikel 58 van de Wet financiering sociale verzekeringen)

Artikel 58, eerste lid, van de Wet financiering sociale verzekeringen houdt in dat de premies voor de werknemersverzekeringen worden geheven met overeenkomstige toepassing van de voor de heffing van de loonbelasting geldende regels. In aanvulling hierop wordt met betrekking tot de doorbetalingsregeling bepaald dat deze slechts van overeenkomstige toepassing is indien de gegene aan het loon wordt afgestaan werkgever van de werknemers. Het gaat hierbij om het begrip werkgever in de zin van de Wvta. Een dergelijke regeling is thans opgenomen in artikel 67, eerste lid, onderdeel c, en tweede lid, van de Uitvoeringsregeling loonbelasting 2001.

De doorbetalingsregeling kan dus ook voor de premies werknemersverzekeringen worden toegepast als het loon van de werknemer wordt doorbetaald aan de gegene die ten opzichte van de werknemer werkgever is in de zin van de Wvta. Dan uitkomst het geen bezwaar dat bij de "heavenbetrekking" geen premies werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en ook geen recht op een uitkering krachtens een verplichte werknemersverzekering ontstaat. Daar staat immers tegenover dat als gevolg van dit artikel bij de "hoofdbetrekking" in beginsel hogere premies voor de werknemersverzekeringen zijn verschuldigd en sprake is van een hoger uitkeringssalaar.

Is de gegene aan wie het loon wordt afgestaan echter geen werkgever in de zin van de Wvta, dan kan de doorbetalingsregeling voor de premies werknemersverzekeringen geen toepassing vinden. Anders zouden premies die vanwege de verzekerde arbeidsverhouding zijn verschuldigd niet worden betaald. Omdat de doorbetalingsregeling ten voor de premies werknemersverzekeringen niet van toepassing is, moeten deze premies worden betaald door de werkgever die het loon doorbetaalt.

Hierdoor ontstaat wel een verschil tussen het fiscale loon en het loon voor de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet enerzijds en het loon voor de premies werknemersverzekeringen anderzijds (de werkgever aan wie het loon wordt doorbetaald, verantwoordt het loon van de werknemer voor de belasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet; de andere werkgever verantwoordt het loon voor de premies werknemersverzekeringen (waarbij de hoogte van de premies afhankelijk is van de onderverdeling en dergelijke), maar dit is voor de praktijk minder belangrijk dan het om die reden in het geheel niet van toepassing zijn van de doorbetaaldloonregeling).

De overeenkomstige toepassing van de doorbetaaldloonregeling voor de werknemersverzekeringen is niet afhankelijk van een afzonderlijke beoordeling op dit punt door de inspecteur. Er wordt vanuit gegaan dat degene die het loon doorbetaalt voldoende informatie heeft om te toetsen of het loon wordt doorbetaald aan een werkgever (in de zin van de Wvtr) van de werknemer. In geval van twijfel kan de inspecteur hierover een standpunt worden gevraagd.

De werking van de regeling bij de premies werknemersverzekeringen kan als volgt worden samengevat:

- a. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide voor de werknemersverzekeringen; de doorbetaaldloonregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie)loon geniet;
- b. de hoofdbetrekking en de nevenbetrekking kwalificeren beide niet voor de werknemersverzekeringen; de doorbetaaldloonregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever loon geniet (er is geen premieloon voor de werknemersverzekeringen);
- c. de hoofdbetrekking kwalificeert voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat niet; de doorbetaaldloonregeling is van toepassing, zodat de werknemer alleen van de hoofdwerkgever (premie)loon geniet;
- d. de hoofdbetrekking kwalificeert niet voor de werknemersverzekeringen en de nevenbetrekking doet dat wel; de doorbetaaldloonregeling is alleen van toepassing voor de belasting/premie volksverzekeringen en de inkomensafhankelijke bijdrage Zorgverzekeringswet, zodat de werknemer in zoverre alleen van de hoofdwerkgever loon geniet; de doorbetaaldloonregeling is niet van toepassing voor de premies werknemersverzekeringen, zodat de werknemer bij de nevenbetrekking premieloon geniet.

ARTIKEL VII

Artikel VII, nadere tekst 4 (artikel 22 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De eerste schijf in de vennootschapsbelasting wordt verhoogd met €10.000 naar €35.000. De tweede schijf wordt verhoogd met €90.000 naar €160.000. Daarnaast wordt het tarief van de tweede schijf verhoogd met 0,5%-punt naar 23%. Voor een toelichting op dit voorstel wordt verwezen naar het *Afgepaste deel van deze memorie*.

Artikel VII, onderdeel B (artikel 25 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 25, eerste lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtsvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). Daardoor kunnen beleggingsinstellingen de geheven dividendbelasting niet meer verrekenen met de verschuldigde vennootschapsbelasting.

Artikel VII, onderdeel C (artikel 28 van de Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

De wijziging van artikel 28, eerste lid, onderdeel b, houdt verband met de introductie van een afdrachtsvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965). De regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronheffingen kan daarmee komen te vervallen.

ARTIKEL VIII

Artikel VIII (overgangsbepaling Wet op de vennootschapsbelasting 1969)

Deze bepaling ziet op de toepassing van het nieuwe tarief in de vennootschapsbelasting in de situatie van een rekenen boekjaar 2007-2018. Voor het boekjaar dat aanvangt voor 1 januari 2018 en op of na die datum eindigt is in onderhavig artikel geregeld hoe de belasting moet worden berekend.

ARTIKEL IX

Artikel IX, onderdeel A (artikel 4c van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging is in het algemeen deel toegevoegd.

Artikel IX, onderdeel B (artikel 10 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Het vervallen van artikel 10, tweede lid, houdt verband met de introductie van een afdrachtsvermindering dividendbelasting voor beleggingsinstellingen in artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965.

Artikel IX, onderdeel C (artikel 11 van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Deze wijziging houdt verband met het vervallen van artikel 10, tweede lid.

Artikel IX, onderdeel D (artikel 11a van de Wet op de dividendbelasting 1965)

Een beleggingsinstelling moet haar voor uitdeling beschikbare winst (bijv. bestaande uit dividend, rente en huur) binnen acht maanden na afloop van het boekjaar als dividend uitkeren aan haar aandeelhouders. Op de dividenduitkering wordt door de beleggingsinstelling dividendbelasting ingehouden en afgedragen. De in artikel 11a voorgestelde afdrachtvermindering houdt in dat de beleggingsinstelling op de afgedragen dividendbelasting een vermindering kan toepassen ter grootte van de dividend- en bronheffing die ten laste van haar is ingehouden. Met betrekking tot de vermindering als gevolg van ingehouden buitenlandse bronheffing geldt als voorwaarde dat die bronheffing op de inhoudingsplichtige moet drukken. Daarmee wordt bereikt dat slechts de bronheffing na toepassing van het recht op vermindering of terugaafing van de Belastingregeling voor het Koninkrijk (heen naar Nederland) geboden vermindering ter vermindering van dubbele belasting, waar vermindering in aanmerking komt. De vermindering van de afgedragen dividendbelasting heeft geen gevolgen voor het bedrag dat bij de aandeelhouder als voorheffing wordt beschouwd. Als voorheffing geldt het bedrag van de ingehouden Nederlandse dividendbelasting, dus zonder aftrek van de afdrachtvermindering.

In verband met de introductie van de afdrachtvermindering komen de terugaafing van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid) en de regeling inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronheffingen (art. 25, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1989 en art. 6 van het Besluit Beleggingsinstellingen) te vervallen. Voorts hebben beleggingsinstellingen voortaan geen recht meer op verrekening van dividendbelasting met de vennootschapsbelasting (artikel 25, eerste lid, Wet Vpb 1989).

Voorbeeld

Op 15 juni 2009 wordt door een fiscale beleggingsinstelling aan haar uitdelingsverplichting voldaan voor €3.000.000 dividend uit te keren aan haar aandeelhouders. Tot dat tijdstip is een bedrag van €7.000 aan dividendbelasting en €5.000 aan buitenlandse bronbelasting ingehouden op door de beleggingsinstelling ontvangen dividenden en interest.

Uitkering

Uitgekoerd dividend	€300.000
Af: in te houden dividendbelasting (15%)	€ 45.000 (te verrekenen bij aandeelhouders)
Netto uit te keren aan aandeelhouders	<u>€255.000</u>
Ingehouden dividendbelasting	€ 45.000
Af: afdrachtvermindering	
- dividendbelasting	€7.000
buitenlandse bronbelasting	€5.000
	<u>€ 12.000</u>
Af te dragen dividendbelasting	<u>€ 32.000</u>

Er bestaat geen recht op aftichtvermindering voor dividend- en bronbelasting, indien de fiscale beleggingsinstelling niet als uiteindelijk gerechtigde wordt beschouwd van de daarmee verband houdende opbrengsten.

Een bedrag ter omvang van de aftichtvermindering behoort tot de voor uitdeling beschikbare winst van de beleggingsinstelling. In dat kader wordt opgemerkt dat teruggaven van dividendbelasting (artikel 10, tweede lid, Wet DB 1985) en teruggaven inzake tegemoetkoming voor buitenlandse bronbelastingen (art. 23, eerste lid, onderdeel b, van de Wet Vpb 1969 en art. 8 van het Besluit Beleggingsinstellingen) onder de huidige regeling ook tot de voor uitdeling beschikbare winst worden gerekend.

Vennootschappen die als beleggingsinstelling worden aangemerkt, kunnen onder voorwaarden een fiscale eenheid voor de vennootschapsbelasting vormen (artikel 15, eerste lid, van de Wet Vpb 1969). In dat geval wordt de vennootschapsbelasting geheven alsof er één belastingplichtige is. Dat heeft onder andere tot gevolg dat de moedermaatschappij voor alle vennootschappen van de fiscale eenheid aan de uitdelingsverplichting moet voldoen en daarvoor dividendbelasting moet inhouden en aftrengen. Het voorgestelde derde lid bevestigd daarom dat de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevraagde dochtermaatschappij is ingehouden, bij de moedermaatschappij als vermindering in aanmerking wordt genomen.

Op grond van het voorgestelde derde lid, tweede volzin, kan de dividend- en bronbelasting die ten laste van een gevraagde dochtermaatschappij vóór het vrijgrijpsmoment is ingehouden en vóór dat tijdstip nog niet bij de dechter in aanmerking is genomen, voor een vermindering op de voet van artikel 11a, bij de moedermaatschappij als aftichtvermindering in aanmerking kan worden genomen.

ARTIKEL X

Artikel X (artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting)

In artikel 2, eerste lid, onderdeel b, van de Wet op de kansspelbelasting zijn criteria opgenomen op grond waarvan bepaalde prijsvragen niet als kansspel worden beschouwd. De eerste wijziging van deze bepaling is dat de zinnede 'voor de deelneming' is geschrapt. Daarmee wordt buiten kijf gesteld dat het om de aard van de gevraagde prestaties gaat, en niet om die van de deelnemers. Hiermee wordt zeker gesteld dat ook prijsvragen met een brede groep van (potentiële) deelnemers voor de vrijstelling in aanmerking kunnen komen. De inspecteur toetst het verenigings- of kunstzinnige karakter van de prestatie marginaal, bijvoorbeeld aan de hand van het reglement van de prijsvraag of aan de samenvatting van de jury. De wettenschappelijke of kunstzinnige prestaties kunnen een algemeen belang maar ook een specifiek of commercieel belang dienen.

In de tweede plaats is een nieuwe uitzonderingscategorie toegevoegd. Deze houdt in dat de inzendingen die voor een prijs in aanmerking komen het algemeen maatschappelijk belang moeten dienen. Prestaties die een specifiek of commercieel belang dienen, kunnen maar hun aandeel niet het

algemeen maatschappelijk belang dienen. Het gaat erom dat de inzending die voor de prijs in aanmerking komt aan de voorwaarde (diensbaarheid aan het algemeen maatschappelijk belang) voldoet. Uit de prijsvraag op zichzelf beschouwd een algemeen maatschappelijk belang kan dienen, is niet van belang voor het antwoord op de vraag of de vrijstelling toepassing vindt.

ARTIKEL XI

Artikel XI, onderdeel A (artikel 4 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

De wijziging van artikel 4, derde en vierde lid, WVR strekt ertoe voor de bepaling van het oasmertelijkbelang en de beoordeling of er geconsolideerd moet worden voortaan aan te sluiten bij het deadvewerlijke belang dat men heeft in de vennootschap. Welk aandeel men heeft in het geplaatste aandelenkapitaal is hierbij niet langer doorslaggevend. Uiteindelijk kan wanneer er alle aandelen exact dezelfde rechten en plichten hebben wel aansluiting worden gezocht bij het geplaatste aandelenkapitaal, omdat dit dan het gehele belang vertegenwoordigt. Beide wijzigingen beogen te voorkomen dat overdrachtsbelasting kan worden ontlopen door constructies met soortgelijke op te zetten. In artikel 4, vijfde lid, WVR is een aantal uitsluitingen voor de toepassing van de oasmertelijkbelangen en consolidatie-eis opgenomen. Deze zijn aan het nieuwe begrip 'belang' aangepast. De wijziging van artikel 4, vijfde lid, onderdeel c, WVR gaat echter verder dan louter een aanpassing aan het begrip 'belang' en is gelijk aan de wijziging zoals opgenomen in het wetsvoorstel "Invoeringswet titel 7.19 Burgerlijk wetboek". Deze wijziging strekt ertoe de redactie van deze bepaling beter leesbaar te maken en geeft uitvoering aan de toezegging in de antwoorden op de Kamervragen die gesteld zijn door Dezenije Hamming en Van Egmondchot inzake de overdrachtsbelasting naar aanleiding van het procesdrit van (Kamerstukken II, 2005/06, Aankhangsel, blz. 2456). Het betreft de toezegging de onbedoelde dubbelbelasting wegens samenloop van een middellijk belang van een verboden natuurlijk persoon en een verboden lichaam via de verkrijger te repareren.

Artikel XI, onderdeel B (artikel 15 van de Wet op belastingen van rechtsverkeer)

Het nieuwe artikel 15, eerste lid, onderdeel a, strekt ertoe de verkrijging van natuurgrond vrij te stellen van overdrachtsbelasting. Voor de invulling van wat verstaan wordt onder natuurgrond zal in het Uitvoeringsbesluit bepalingen van rechtsverkeer worden verwezen naar artikel 1, onderdeel b en d, van het Rangschikkingbesluit NSW. Onder natuurgrond wordt aldus verstaan:

- " natuurgrond bezet met houtopstanden niet zijnde kweekgoed, kersboommeulen, laagstamboemgaanden of snijgronden;
- " heidevelden, hoogvelden, laagveenmoerassen, zandverstuivings, duintereinen, kwelders, sluffen, eedoren, gorzen, slikken, groene stranden, rietlanden, ruggen,

¹ Kamerstukken II 2006/2007, 31 063, nr. 2.

struwelen, moerassen, vennen, poelen, beken, kleine rivieren, welen, afgesloten rivierlopen, kelen, bronnen en sprengen, voor zover deze gronden niet in gebruik zijn als landbouwgrond;

- kalkgraslanden, bloemrijke graslanden van het heuvelland, van het zand- en het veengebied, of van het rivieren- en zeekiegebied, natte schraalgraslanden, doornbosch graslanden van beekdalen, of van veen- en kleigebieden, natte mochtig voedsaaijke graslanden, droge schraalgraslanden van de hogere gronden, droge kalkarme duingraslanden, droge kalkrijke duningvalanden en binnenlandse ziele graslanden, voor zover de ze gronden slechts in gebruik zijn voor begrazing of als haailand en begrensd zijn met vanderze grslanden kenmerkende vegetatietypen

De inrichting en het beheer van de natuurground dient geheel of nagenoeg geheel duurzaam te zijn afgestemd op het behoud en ontwikkeling van natuur en landschap. De vrijstelling is beperkt tot grond. In gevallen waarin opstellen aanwezig zijn, zal de arver wel overdrachtsbelasting verschuldigd zijn. Anders dan bij de vrijstelling voor cultuurground geldt evenmin een vrijstelling voor de nadergrond van bepaalde opstanden.

Vervreemding van de natuurground behoeft er niet toe te leiden dat de vrijstelling wordt teruueenomen. De vrijstelling kan intact blijven indien ock bij de opvolger sprake blijft van natuurground. Ook de verkoper zal in dat geval een beroep kunnen doen op de vrijstelling. Voor de verkoper gaat een nieuwe tienjaarstermijn lopen. In voorkomende gevallen waarbij binnen de tienjaarstermijn wordt doorverkocht, doet de verkoperende partij er verstandig aan in de koopovereenkomst een kettingbeding op te nemen om financiële risico's uit te sluiten.

Ten slotte is voerden in de mogelijkheid dat natuurground omgezet wordt in bedrijfsmatig geëxploiterende cultuurground als bedoeld in artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WBR. De belasting is niet, alsnog verschuldigd mits gedurende het restant van de tienjaarstermijn van de verkoper de verkoperende grond als zodanig gebruikt. Voor de in cultuurground omgezet natuurground gaat overigens een nieuwe tienjaarstermijn lopen op grond van artikel 15, eerste lid, onderdeel q, WBR.

ARTIKEL XII

Artikel XII, onderdeel A (artikel 11 van de Wet op de omzetbelasting 1968)

Beperking van de vrijstelling voor medische diensten: vrijstelling geldt alleen voor gezondheidskundige verzorging van de mens

De verwijzing in deze bepaling naar diensten op het vlak van de "gezondheidskundige verzorging van de mens" sluit aan bij de jurisprudentie van het HvJ EG.⁴ Hierna wordt bereikt dat de

⁴ De formele diering "Binnenlandske verzorging van de mens" in de bepalinge verwijst naar het Hof 191/101 (zaak 1) van geluid in het algemeen dat "het de medische van gezondheidskundige verzorging van de mens" is, onder 12, A, lid 1, onder c, van de Besluit 2002/46 en wordt overzien met de formele diering "Binnenlandske verzorging van de mens" in de bepalinge verwijst naar het Hof 191/101 (zaak 1), lid 1, onder 12, A, lid 1, onder c.

uitleg en toepassing van de medische vrijstelling ook in dit opzicht nodig conform wordt. Op dit moment is daarnamelijk niet geheel sprake van. Op grond van de huidige wettelijke bepaling van artikel 11 eerste lid, onderdeel 1¹ van de Wet op de omzetsbelasting 1968 (Wet OB), geldt de (para)medische vrijstelling voor de diensten door beoefenaars van een beroep waarvoor regels zijn gesteld bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG).

Deze vrijstelling is, conform de jurisprudentie van de Hoge Raad, alleen van toepassing op diensten die door de desbetreffende beroepsbeoefenaar als zodanig (lees: in de hoedanigheid van beoefenaar van een beroep in de individuele gezondheidszorg) worden verricht (zie Hoge Raad, 8 september 1990, nr. 25.932). Dit betekent dat de niet strikt medische diensten van een arts, zoals een advies over de arguslijst van een bepaalde ziekenhuisafdeling, op normale wijze belast zijn met BTW. In deze lijn heeft de Hoge Raad ook bevestigd dat het maken van niet in opdracht van een medicus uitgegeven echografie – zogenaamde „precheck’s” – niet onder de vrijstelling valt (Hoge Raad, 2 mei 2003, nr. 37.857).

Keuringen onderzeken, zoals sportkeuringen, reïntegratieonderzoeken, invaliditeitsonderzoeken voor verzekeringen, worden echter op grond van genoemde bepaling in de Wet OB tot dusverre vrijgesteld van BTW, omdat deze werkzaamheden binnen het specifieke deskundigheidsgebied van (para)medici worden verricht. In Nederlandse medische vrijstelling is dus niet strikt beperkt tot de „gezondheidskundige verzorging van de mens” zoals het HvJ EG dat in november 2003 heeft uitgelegd. In deze zin is de Nederlandse medische vrijstelling thans te ruim getransformeerd. Naar de letter van de Zesde Richtlijn en uit de jurisprudentie van het HvJ EG blijkt dat voor de toepassing van de BTW-vrijstelling op medische dienstverlening in ieder geval voldaan moet zijn aan een tweetal voorwaarden. Enerzijds moet het gaan om de gezondheidskundige verzorging van de mens. Hieronder worden medische handelingen verstaan die worden verricht met geen ander doel dan de bescherming – inclusief instandhouding of herstel – van de gezondheid van personen. Het doel van een medische dienst is zodoende bepalend voor toepassing van de vrijstelling (HvJ EG, 20 november 2003, C-212/01 en C-207/01). A anderzijds geldt het HvJ EG dat het begrip „gezondheidskundige verzorging van de mens” zich niet leent voor een uitleg die medische handelingen omvat die worden verricht met een ander doel dan diagnose, behandeling en – voorzover mogelijk – genezing van ziekten of gezondheidsproblemen (HvJ EG, 14 september 2000, C-384/98). Anderzijds dient dit therapeutische doel verwezenlijkt te worden door personen (ongeacht de rechtsvorm) die beschikken over de juiste licentie of kwalificaties (HvJ EG, 10 september 2002, C-14/00). De Wet OB kent de eerstgenoemde voorwaarde van het therapeutische doel niet, maar stelt alle diensten door (para)medici vrij, en heeft zodoende een andere, ruimere, reikwijdte dan voornamelijk de Zesde Richtlijn en thans de BTW-richtlijn 2006. Da in dit onderdeel opgenomen wijziging van artikel 11, eerste lid, onderdeel 1¹, van de Wet OB maakt hieraan een einde. Dit betekent dat bepaalde activiteiten, bijvoorbeeld een door een arts afgenomen sportkeuring, verzekeringskeuring of

onder c, corresponderende artikel 131, lid 1, onder c, van de BTW-richtlijn 2006. Omvrijde van de rechtvaardigheid moet echter voorgesteld is de Wet OB zou te zwaar bij de door het HvJ EG gemaakte formulering van de Zesde Richtlijn, zoals in het licht van de constructie in het arrest 29/68/24 van 1968, 123-97, dat artikel 131, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn in alle talen en van de Normatieve EGOP de vrijstelling voor medische verzorging strikt wordt beperkt tot de geneeskundige maar het gaat om verzorging „van de mens”, niet uitsluitend van de patiënt aan de de patiënt aan te geven. Zijn stappen onderaan de te bevorderen dat de tekst van artikel 131, lid 1, onder c, van de BTW-richtlijn 2006 in de Nederlandse taal wordt vertaald. Dit overnemen van de Engelse tekst overnemen van artikel 131, A, lid 1, onder c, van de Zesde Richtlijn (geenovereenkomst).

vacanschapstest, die thans wel onder de vrijstelling van de Wet OB vallen (het is immers een dienst door een medicus), daarna de voorgestelde vrijtelling niet langer onder vallen nu niet aan het vereiste van het therapeutische doel wordt voldaan.

Het HvJEG komt tot de conclusie dat de volgende diensten in ieder geval wel onder de BTW-vrijstelling vallen, mits deze diensten hoofdzakelijk tot doel hebben de gezondheid van de betrokkene te beschermen.

- de overdracht van medische monsters linden voor het maken van de diagnose een therapeutisch doel is (C-76/98)
- gezondheidskundige vermindering —mede aan hink —d n n n n kapitaalverzekering die ambulante verpleging door geschoold verplegend personeel aanbiedt (C-141/00);
- psychotherapeutische behandelingen die door een privaatrechtelijke stichting met behulp van bij deze rechtsoversien in dienst zijnde psychotherapeuten worden verstrekt (C-45/01);
- het verrichten van medisch onderzoek van personen ten behoeve van werkgevers of verzekeringssmaatschappijen (C-307/01);
- het afnemen van bloed of andere lichaamsvloeistoffen voer het testen op virusaan, infecties of andere ziekten, op verzoek van werkgevers of verzekeraars (C-307/01);
- het afgeven van een verklaring van medische geschiktheid, bijvoorbeeld geschiktheid om te reizen (C-307/01).

Op grond van de jurisprudentie van het HvJEG geldt de medische vrijstelling niet voor de volgende diensten, ongeacht of deze worden verricht in het kader van de uitoefening van (para)medische beroepen:

- het vaststellen door middel van biologische analyses van de biologische verwantschap van individuen (C-384/90);
- diensten die verband houden met algemene verzorging en huishoudelijke hulp (C-141/00);
- het afgeven van een medische verklaring voor de toekenning van een orflogs pensioen (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van een medisch deskundigenrapport terzake van aansprakelijkheid en echtsderaming, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering wegens levensbedorve overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);
- het verrichten van medische onderzoeken met het oog op de opstelling van medische deskundigenrapporten terzake van medische beroepsstatuten, ten behoeve van personen die de instelling van een vordering in rechte overwegen (C-307/01);
- het opstellen van medische rapporten ten gevolge op de in het vorige streepje bedoelde onderzoeken alsmede het opstellen van medische rapporten op basis van medische notities, maar zonder medisch onderzoek (C-307/01);

—de werkzaamheid van een arts bestaande in de opstelling van een deskundigenrapport over iemands gezondheidsstand teneinde te bepalen of een verzoek om een invaliditeitsuitkering gegrond is of niet; de ernstigheid dat de medische deskundige is aangewezen door een rechtelijke instantie of door een pensioenverzekeringsinstelling maakt daarbij geen verschil (C-212/01).

Met de verwijzing in artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^a, van de Wet OB naar diensten op het vlak van de 'gezondheidskundige verzorging van de mens' wordt bereikt dat de voornoemde —niet limitatief bedoelde— voorbeelden van medische prestaties, onder de bewoordingen van de vrijstelling uit de Wet OB op gelijke BTW-technische wijze worden behandeld als onder de BTW-richtlijn 2006/c.g. de jurisprudentie van het HvJCG.

Herijking van de vrijstelling voor medische diensten: (para)medische beroepsbeoefenaren dienen voor hun werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens te zijn opgeleid volgens het bepaalde bij of krachtens de Wet op de beroepen in de individuele gezondheidszorg (Wet BIG)

Zoals is uiteengezet in het algemene deel van deze memorie, is gekozen voor een herijking van de niet-fiscale kwalificatiestoets waaraan (para)medici moeten voldoen willen zij van de vrijstelling voor medische diensten gebruik maken. Voortaan zullen beroepsbeoefenaren alleen zijn vrijgesteld voor het verrichten van hun specifieke werkzaamheden op het vlak van de gezondheidskundige verzorging van de mens waarvoor zij een gerichte opleiding hebben voltooid waarvoor de (examens)aan zijn neergelegd in het bepaalde bij of krachtens de Wet BIG. Niet langer zullen deze beroepsbeoefenaren hun andere in het kader van de gezondheidskundige verzorging verrichte diensten vrijgesteld kunnen verrichten. Zo vallen bijvoorbeeld werkzaamheden van medici (of andere beroepsbeoefenaren als bedoeld in de Wet BIG) op het vlak van de gezondheidskundige verzorging, waarvoor zij met goed gevolg een (vervolg)opleiding hebben afgerond die niet aan de hierboven bedoelde voorwaarde voldoet, niet onder de vrijstelling.

De verwijzing naar 'beroepen van een medisch of paramedisch karakter' in het nieuwe artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^a, van de Wet OB sluit aan bij de verwijzing naar 'medische en paramedische beroepen' als bedoeld in artikel 132, lid 1, onder c, van de BTW-richtlijn 2006 en sluit geen enkele beroepsbeoefenaar in de zin van de Wet BIG bij voorbaat uit.

Andere wijzigingen

Voor een toelichting op de wijziging van omzetsbelasting ingevolge het gewijzigde artikel 11, eerste lid, onderdeel g, onder 1^a, van de Wet OB met betrekking tot de diensten door psychologen, pedagoogen en tandtechnici, alsmede met betrekking tot de levering van tandprothesen, wordt verwezen naar het algemene deel van deze memorie.

Artikel XII, onderdeel B (tabel II van de Wet op de omzetbelasting 1958)

Dit onderdeel strekt ertoe de wettelijke regeling betreffende de toepassing van het nulltarief op het punt van de invulling van het begrip luchtvaartuigen nader in te redigeren. Op grond van artikel 143, punten e, f en g, BTW-richtlijn 2006 (voorteen: Zesde BTW-richtlijn) moeten de lidstaten een vrijstelling toepassen voor een groot aantal prestaties ten aanzien van de luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toelengen. In de Nederlandse wetgeving heeft deze vrijstelling vrijstelling met recht van terugkeer van voortbrenging technisch, met hetzelfde resultaat, de vorm gekregen van een tarief van nihil, het zogenaamde nulltarief.

Het nulltarief is in de huidige mederie van de bijde Wet van de omzetbelasting 1968 behaande tabel II, onderdeel a, post 3, van toepassing op de levering, de introcommunitaire vervoering en de invoer van luchtvaartuigen welke hoofdzakelijk in het internationaal verkeer zullen worden gebruikt. Voor de overige prestaties –diensten met betrekking tot luchtvaartuigen –is, conform de bepalingen van de BTW-richtlijn, in post b1 van Tabel II voorzien in het nulltarief.

In het zogenaamde Cimber Air A/S arrest (zaak C-362/02, VN 2004/52-14) heeft het Hof van Justitie E.O. zich nadrukkelijk uitgesproken over de reikwijdte van genoemde vrijstellingsregeling: de vrijstelling geldt (alleen) voor luchtvaartuigen welke worden gebruikt door luchtvaartmaatschappijen die zich hoofdzakelijk op het betaalde internationale vervoer toelengen. Het gaat derhalve om de status van de luchtvaartmaatschappijen en niet om de status van een bepaald luchtvaartuig. In dat verband heeft de Europese Commissie de Nederlandse regering, drien laten weten dat de desbetreffende Nederlandse bepaling niet is gegrond in een het Omcconach oprecht.

Zoals gezegd, strekt dit onderdeel ertoe die incongruente weg te nemen. Gelet op de tekst van de betreffende bepaling in de BTW-richtlijn en gezien voormeld arrest van het Hof van Justitie is deze aanpassing overduis onvredelijk.

Van deze wijziging wordt grosso modo geen grote wijziging in de toepassing in de praktijk van het nulltarief ten aanzien van vliegtuigen verwacht. Ook zullen er feitelijk geen financiële gevolgen zijn voor de betrokken ondernemers.

Voor zover er in ons land al luchtvaartmaatschappijen (ende maats) zouden bestaan die zich hoofdzakelijk op het binnenlandse verkeer toelengen – waardoor het nulltarief geen toepassing kan krijgen, ook al zou ze'n maatschappij ook een vliegtuig exploiteren dat wel hoofdzakelijk in het internationale verkeer wordt gebruikt –dallen BTW-prestaties in materiële zin de facto niet wijzigen (dat geldt ook hun leveranciers). Voor vliegtuigen die voornamelijk binnenlandse vluchten uitvoeren van het nulltarief (al) niet van toepassing. Bovendien is er blijft de aan deze ondernemers ten aanzien van leveringen van goederen en diensten aan hen –maar dan, zonder nulltarief, ook ten aanzien van dat ene 'internationale' vliegtuig –in rekening gebracht om tebelasting ontleenbaar. De heffing van omzetbelasting over de output wijzig niet, zo blijft bijvoorbeeld op het personenvervoer met een vertrek of bestemming buiten Nederland het nulltarief van toepassing, en voor binnenlands personenvervoer blijft het thans al geldende algemene BTW-tarief van toepassing.

Anderzijds zal het nulltarief wel van toepassing worden voor handelingen ten aanzien van luchtvaartuigen die, hoewel zij hoofdzakelijk binnenlandse vluchten maken, worden geëxploiteerd door een luchtvaartmaatschappij die zich hoofdzakelijk belegt op het betaaide internationale verkeer.

Op de prestaties ten aanzien van die luchtvaartuigen kunnen de desbetreffende leveranciers per 1 januari 2008 het tarief van rijk toepassen (deze leveranciers houden overigens wel recht op aftrek van voortbelasting), zodat de afnemende maatschappij daadwerkelijk geen omzetbelasting meer in rekening krijgt gebracht en derhalve ook niets meer in aftrek kan o.p. heeft te brengen. Ook hier verandert er aan de outputzijde van die afnemende luchtvaartmaatschappij niets met betrekking tot de heffing van omzetbelasting over diens prestaties.

ARTIKEL XIII

Artikel XIII, onderdeel A tot en met E (Artikelen 3, 11, 12, 13, en 18 van de Wet belasting zware motorvoertuigen)

Deze amendementen regelen de overgang van een papieren vignet naar een papierloos vignet. Het certificaat, dat voortaan als bewijs van voldoening in de vrachtwagen moest kunnen worden getoond, vervalt.

ARTIKEL XIV

Artikel XIV, onderdeel A, (artikel 8 van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 8, onderdeel h, van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de vrijstelling van grondwaterbelasting voor onttrekkingen van grondwater ten behoeve van het speelen van meermalss te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIV onderdeel B (artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 10a van de Wet belastingen op milieugrondslag strekt tot afschaffing van de terugvoerbelegging voor belasting op leidingwater. Deze terugvoerbelegging diende ter stimulering van het speelen van meermalss te gebruiken productverpakkingen.

Artikel XIV, onderdeel C (artikel 36a van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Het vervallen van artikel 36a, negende lid, van de Wet belastingen op milieugrondslag, strekt tot afschaffing van de bepaling in de energiebelasting waarin de belastingplicht wordt verlegd van degene die de levering verricht (een leverancier) naar de gebruiker. Deze bepaling is van toepassing als een leverancier niet in Nederland is gevestigd. geen vaste inrichting heeft in Nederland en niet aan de verplichting heeft voldaan om ten fiscaal vertegenwoordiger aan te stellen. Hierop ontstaat de

ongevenste situatie dat zo'n leverancier in het geheel niet meer belastingplichtig is voor de EB. De afschaffing van deze bepaling heeft tot gevolg dat dergelijke leveranciers voortaan zelf belastingplichtig zijn voor de t.b.i. in een dergelijk geval worden verbruikers niet langer aangemerkt als belastingplichtige voor de EB en hoeven zij geen afzonderlijke aangifte meer te doen.

Artikel XIV, onderdeel D (artikel 36n van de Wet belastingen op milieugrondslag)

Via de wijziging in dit artikel wordt artikel 36n, tweede lid, van de Wvbm, aangepast aan het vervallen van het negende lid van artikel 36a van de Wvbm.

ARTIKEL XV

Artikel XV (overgangsbepaling belastingen op milieugrondslag)

Het is mogelijk dat samenloop optreedt tussen dit wetsontwerp en het bij Koninklijke boodschap van 24 november 2000 ingediende voorstel tot wet tot wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag (Wijziging van de Wet belastingen op milieugrondslag) (30 877). Indien het laatstgenoemde wetsvoorstel eerder in werking treedt dan dit wetsvoorstel, wordt in artikel XIV, onderdeel A, «Artikel 8a gewijzigd in artikel 19».

ARTIKEL XVI

Artikel XVI, (artikel 8 van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelgeving)

In artikel 8 van de Awir wordt voor situaties waarin geen aanslag inkomstenbelasting wordt vastgesteld, aangevoegd bij het belastbare loon zoals dat blijkt uit de jaaropgave. Pas bij een gezinsde jaarpagave is er aanleiding een ander toetsingsinkomen in aanmerking te nemen. Dit

systeem is vanuit het oogpunt van rechtsbescherming niet gewenst omdat de juistheid van een jaarpagave niet aan de rechter kan worden voorgelegd. Daarom wordt de inspecteur bij een onjuiste jaarpagave, bijvoorbeeld een schijn-cftrikuit, de mogelijkheid gegeven om te bepalen dat de Belastingdienst Toeslagen bij de berekening van inkomensafhankelijke toeslagen een ander gegeven kan hanteren dan dat op de jaarpagave vermeld staat. Dit is geregeld in het nieuwe achtste lid. Het gaat hierbij om situaties waarbij er geen discussie bestaat over de juiste hoogte van het belastbare loon. Om te voorkomen dat er onnodige formalisering met bijbehorende verzuuring voor de rechterlijke macht zou ontstaan, is in dergelijke situaties geen beschikking vereist.

Als er wel een inhoudelijk geschil over de hoogte van het belastbare loon bestaat, bijvoorbeeld over de belastbaarheid van een vergoeding of het lidstip van een lenen, zal bij de belanghebbende behoefte aan rechtsbescherming bestaan en is derhalve een formele vaststelling van het loon vereist. Daarom wordt in het nieuwe negende lid in combinatie met het nieuwe tiende lid geregeld dat de

inspecteur het belastbare loon vaststelt bij voor bezwaar vatbare beschikking in de zin van de Algemene wet inzake rijksbelastingen indien er een geschil over de hoogte ervan bestaat (ongeacht of er bij de zelfde inspecteur al is of nog wordt geprocedeerd over de ingehouden loonbelasting). Uiteraard stelt de inspecteur het loon dan vast op het zijns inziens juiste bedrag, ongeacht of dit overeenkomt met het bedrag dat op de loonopgave is vermeld. Het nieuwe tweede lid voorziet in de mogelijkheid tot herziening van de beschikking terzake van het belastbare loon.

Artikel 20 van de Awir bepaalt dat als na de toekenning het toetsingsinkomen wijzigt, de tegemoetkoming automatisch wordt herzien. Dit vindt plaats binnen acht weken nadat de desbetreffende beschikking is uitgesproken en daarmee is gesloten of nadat de herziene jaaropgave bij de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden. Als het belastbare loon, nadat het op grond van het voorgestelde tweede lid van artikel 8 van de Awir bij beschikking is vastgesteld, na bezwaar of beroep een wijziging ondergaat, herziert de Belastingdienst/Toeslagen op grond van artikel 26 van de Awir de tegemoetkoming automatisch. Als er geen beschikking is, dus ingeval het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awir van toepassing is, is sprake van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomstenbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Op grond van de thans geldende tekst van artikel 20 van de Awir leidt dit eveneens tot herziening van de tegemoetkoming.

ARTIKEL XVII

Artikel XVII, onderdeel A en B (artikel 3 en 15 van de Wet kinderopvang zoals deze geluid voor het jaar 2005)

Het ontwerp van de Wet kinderopvang heeft model gestaan voor de Awir. Dit betekent dat de bepalingen in de Wet kinderopvang die over het toetsingsinkomen gaan, de artikelen 8 en 15 (tekst 2005), moeten worden aangepast voor het jaar 2005. Dat is het jaar waarin de Wet kinderopvang in werking is getreden. Met ingang van 1 januari 2006 loopt de vaststelling van het toetsingsinkomen voor de kinderopvangtoeslag via de Awir. Artikel 8 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, elukt voor het toetsingsinkomen van belanghebbenden die niet in aanmerking komen voor een aanslag op het inkomstenbelasting, eveneens aan bij het belastbare loon volgens de jaaropgave. Deze bepaling wordt daarom aangepast overeenkomstig de wijziging van artikel 8 van de Awir. Artikel 15 van de Wet kinderopvang, zoals dat artikel luidde voor de inwerkingtreding van de Awir, regelt de automatische herziening van de tegemoetkoming na wijziging van het toetsingsinkomen. Anders dan artikel 20 van de Awir voorziet artikel 15 van de Wet kinderopvang niet in een herziening als gevolg van een wijziging die de Belastingdienst/Toeslagen bekend is geworden zolang geen aanslag inkomstenbelasting of beschikking verzamelen komen is vastgesteld. Dit betekent dat een wijziging van het belastbare loon die voortvloeit uit het nieuwe achtste lid van artikel 8 van de Awir, dus zonder een bij voor bezwaar vatbare beschikking, niet tot

herziening van de legem oetkoming zou leiden. De aanpassing van artikel 15 van de Wet kinderopvang voorziet in eenzelfde regeling op dit punt als artikel 23 van de Awir.

ARTIKEL XVIII

Artikel XVIII

De in artikel XVII opgenomen wijziging betreft het herstel van een onjuiste wijzigingsopdraacht. Bij de formulering van artikel I, onderdeel Babis, van het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving is per abuis niet vastgehouden op de wijziging die mede is opgenomen in artikel I, onderdeel Ba.

ARTIKEL XIX

Artikel XIX (aanpassing naar aanleiding van inwerkingtreding wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving)

De in artikel XIX voorgestelde wijzigingen van de Gemeentewet, de Wet waardering onroerende zaken en de Waterschapswet zijn wetstechnisch van aard. In het wetsvoorstel Versterking fiscale rechtshandhaving staat de uitzondering voor decentrale eenheden op de beslistermijn (voor bezwaarschriften) van artikel 7:16 van de Algemene wet bestuursrecht. In de bepalingen waarin die uitzondering is opgenomen, staat nog niet een 'in afwijking clause'. Bij dit artikel XIX gebeurt dit alsnog.

ARTIKEL XX

Artikel XX (inwerkingtreding)

Artikel XIII schaft de verplichting een papieren vignet in de vrachtwagen te kunnen tonen af. Dit artikel kan pas in werking treden wanneer het technische systeem van het papieren vignet aangeeft is, naar verwachting in 2008. Daarom breidt de wijziging inwerking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Artikel XVI werkt terug tot en met 1 januari 2006, de datum waarop het eerste berekening jaar van de Awir aan aanvang neemt. Voor artikel XVII geldt terugwerkende kracht tot en met 1 januari 2005, aangezien de WKO een jaar eerder in werking trad. Omdat in de Aanpassingswet Awir (wet van 23 juni 2005, Sbb. 343) de betrokken bepalingen uit de WKO zijn geschrapt, wordt de aanpassing van de WKO maar voor één berekening jaar, te weten 2005.

Lasten en bevelen dat dezen in het Staatsblad zal werden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige handhaving aan de hand zullen houden.

Gegeven

De staatssecretaris van Financiën,

MINISTERIE VAN FINANCIËN

DIRECTORAAT GENERAAL VOOR FISCALE ZAKEN
DIRECTIE ALGEMENE FISCALE POLITIEK / DIRECTIE DIRECTE BELASTINGEN /
DIRECTIE DOUANE EN VERBRUIKSBELASTINGEN

Nr. AFF 2007/ M

's-Gravenhage,

TER BEHANDELING IN DE MINISTERRAAD

Wijzigingen van enkele belastingwetten c.a. (Overige fiscale maatregelen 2008)

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gode, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje Nassau, enz.
etc. etc.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat het in het kader van het fiscale beleid voor het jaar 2008 wenselijk is in een aantal belastingwetten wijzigingen, bijstellingen alsmede enkele technische reparaties aan te brengen,

Zo is het, dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze: